

Dalšia životná etapa pred nami

Z rokovania zastupiteľstva

Dňa 13. júna sa uskutočnilo zasadanie poslancov Mestského zastupiteľstva v Gbeloch, ktoré bolo venované najmä záverečnému účtu Mesta Gbely, ktorý poslanci schválili bez výhrad.

Z dôvodu, že od 1. septembra sa zvyšujú platy pedagogických zamestnancov, bolo potrebné upraviť výšku finančných prostriedkov určených na mzdy a prevádzku na žiaka základnej umeleckej školy, dieťa materskej školy a žiaka školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Gbely, ktorá je uvedená vo všeobecne záväznom nariadení mesta.

Poslanci následne schválili aj návrh VZN o spôsobe nakladania s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom. Ide o úpravu v súvislosti s prijatím jeho

a účinnosťou od 1.7.2016.

Poplatky sa nemenili, bližšie informácie sú uvedené v článku o zbernom dvore. Ďalším bodom rokovania poslancov bolo VZN – prevádzkový poriadok pre pohrebisko v meste Gbely, kde sa doplnila časť týkajúca sa novovybudovanej urnovej steny a stanovenia poplatkov za jej využívanie.

Poslanci následne prerokovali a schválili aj I. zmenu rozpočtu Mesta Gbely na rok 2016, plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky a v majetkových prevodoch odsúhlasili predaj pozemkov

pod jestvujúcimi trafostanicami pre spoločnosť Západoslovenská distribučná a.s. Bratislava a predaj pozemkov – väčšinou usporiadanie majetkových pomerov v zastavaných rodinných domov. Poslanci nesúhlasili s odkúpením technologického zariadenia na výrobu destilátov, ktoré bolo mestu ponúknuté. Poslanci schválili aj predloženie žiadostí o nenávratné finančné prostriedky z grantov Európskej únie a to na rozšírenie zberného dvora a zníženie energetickej náročnosti budovy mestského úradu. V bode rôzne primátor informoval poslancov o delegovaní do Rady školy pri ZUŠ Gbely zástupcov zriaďovateľa. Taktiež podal informáciu o získanom grante na odstránenie berier v budove základnej školy vo výške viac ako 18 tis.€.

Ing. Nataša Londarevová

Zmena v zbere odpadov

V súvislosti s novým zákonom č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, dochádza od 1.7.2016 k úprave systému zberu týchto zložiek odpadu. Zber sa bude vykonávať v stredu v termínoch ako sú uvedené v harmonograme na 2. polrok 2016. Zároveň upozorňujeme, že v deň zberu sa budú zberať vždy plasty aj papier. Do vreca a kontajnera s plastami vhadzujte: zošliapnuté PET fľaše, drogériu (obaly z čistiacich prostriedkov, plastové fľaše od šampónov), fólie, vrecká od cukríkov, fľaše od potravinárskych olejov, do plastov sa môžu ukladať aj kovové obaly (t.j. konzervy, plechovky od nápojov a pod.).

Nevhadzujte: obaly od nebezpečných

látok ako napr. motorových olejov, chemikálie, farby a pod., polystyrén, objemné plasty ako napr. prepravky, záhradné súpravy (stoly, stoličky) vedrá atď. – tieto treba odovzdať v zbernom dvore odpadov.

Do vreca a kontajnera s papierom vhadzujte: papierové obaly, krabice a kartóny, noviny, časopisy, kancelársky papier, reklamné letáky a pod.

Nevhadzujte: mokrý, mastný papier alebo znečistený papier, asfaltový a dechtový papier, použité plienky a hygienické potreby. Ostatné vytriedené zložky komunálneho odpadu ako: vyraďené elektronické a elektrické zariadenia, batérie, monočlánky, akumulátory,

objemný odpad (rozobratý drevený nábytok, skrine, postele, koberce, matrace, gumolity a pod.), odpadové farby a laky, tlačiarenské farby, lepidlá, odpadový toner z tlačiarň, motorové, prevodové a mazacie oleje, jedlé oleje a tuky, plastové obaly od olejov, znečistené plastové obaly, obaly z plastov, plasty, obaly z papiera a lepenky, papier, lepenka, textilie, žiarivky, žiarovky, neóny, sklo, kovy a kovové obaly, drobný stavebný odpad (za tento sa v zmysle zákona platí na mieste poplatok vo výške 0,015 € za kg takéhoto odpadu) môžete odovzdať do Zberného dvora každý:

piatok od 10.00 do 16.00 hodiny

a sobotu od 08.00 do 16.00 hodiny

(12.00-12.30 - obedňajšia prestávka)

Upozorňujeme občanov, že v zbernom dvore odpadov na ulici Piesky sa už pneumatiky NEODOBERAJÚ.

V zmysle nového zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov je povinnosťou občana odpadové pneumatiky odovzdať len v predajniach pneumatík, v servisoch, v ktorých sa kúpa a výmena pneumatík realizuje, ale aj u podnikateľa, ktorý vykonáva výmenu pneumatík aj bez ich predaja. Spätný odber sa v uvedených prevádzkach realizuje bezplatne a bez podmienky na kúpu novej pneumatiky alebo iného tovaru. Táto povinnosť odoberania im vyplýva z vyššie uvedeného zákona o odpadoch.

Každý, kto predáva alebo vykonáva výmenu pneumatík, je povinný informovať zákazníka o možnosti odovzdania pneumatík vo svojej prevádzke.

Mgr. Miriam Kudolániová

Zvoz odpadov na II. polrok

Dátum		Dátum	
14.7. štvrtok	popolnice	6.10. štvrtok	popolnice
27.7. streda	papier a plasty	19.10. streda	papier a plasty
28.7. štvrtok	popolnice	20.10. štvrtok	popolnice
11.8. štvrtok	popolnice	4.11. piatok	popolnice
24.8. streda	papier a plasty	16.11. streda	papier a plasty
25.8. štvrtok	popolnice	18.11. piatok	popolnice
8.9. štvrtok	popolnice	1.12. štvrtok	popolnice
21.9. streda	papier a plasty	15.12. štvrtok	popolnice
22.9. štvrtok	popolnice	21.12. streda	papier a plasty
		30.12. piatok	popolnice

Kráľovnou soľnej jaskyne je Zdravulienka

Začiatkom mája vyhlásilo Mesto Gbely a CVČ súťaž pre deti materskej školy s názvom „Vymysli meno pre kráľovnú našej soľnej jaskyne“.

Soľná jaskyňa kráľovnej Zdravulienky

Deti sa do súťaže zapojili s nadšením a niektoré aj spolu so svojimi rodičmi. Mená, ktoré pre kráľovnú navrhli, boli naozaj rozmanité, krásne, mali v sebe detskú fantáziu a niektoré aj kúsok rozprávok. Soľníenka, Soľanka, Jasmínka, Ema, Ela, Frozen, Tanculienka, Kryštalka, Bielinka a iné. Po spoločnej porade sa deti rozhodli pomenovať svoju jaskyňu „Zdravulienka“.

Keďže sa do súťaže zapojili všetky deti a každé prispelo svojou troškou do mlyna, rozhodli sme sa odmeniť všetkých. Na MDD boli malým

účastníkom súťaže odovzdané sladké odmeny v podobe tort a tabuľka, ktorú si môžu dať na dvere jaskyne. Na tabuľke je vyobrazený portrét kráľovnej soľnej jaskyne, ktorú vytvorila pani učiteľka MŠ Ivana Knotková. Všetkým, ktorí sa

podieľali na pomenovaní našej jaskyne ďakujeme a deťom želáme, aby im jaskyňa prinášala to, čo má vo svojom mene obsiahnuté – zdravie.

Mgr. Lenka Kvaltínová

Do práce na bicykli

Súťaž „Do práce na bicykli“ sa konala v máji na celom území Slovenska. Vyhlásovateľom je národný cyklokoordinátor pán Peter Klučka z Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Do súťaže sa zapojili samosprávy a tie zaregistrovali 1.798 tímov (2-4členných) čo predstavovalo – takmer 5.700 jednotlivcov za spoločnosti a organizácie, ktoré majú sídlo v danom meste. Naša spoločnosť Nafta a.s. má sídlo v Bratislave, ale náš tím sa registroval pod názvom Cyklo-turistický klub GBELY (Janka Dermeková, Rudolf Hanzalík, Daniel Knotek), čím sme neoficiálne reprezentovali našu gbelskú samosprávu. Nevedeli sme, do čoho ideme, ale časom sme zistili rivalitu iných tímov. Naše heslo bolo „**Čo robíš, rob s najväčšou zodpovednosťou a nadšením**“. Smer trasy bol určený: Gbely - Plavecký Štvrtok - Gbely. Jazdy smerovali po štátnych cestách, cyklotrasách, popri toku Moravy... záležalo to od počasia. Po prvom týždni sa počasie otočilo, bolo chladno, daždivo. Náš tím to neodradilo a tak sme do toho „šlapali“.

V skorých ranných hodinách sme vychádzali z domu, kedy sme vychádzali, a ukazovalo sa, že bude slnečný deň, ale často sa to otočilo, v popoludňajších hodinách nás zastihol dážď, domov sme prišli zmoknutí a vymrznutí. Niekedy ani nebol tak nepríjemný dážď, ako vietor, s ktorým sme bojovali na ceste, aby sme sa nenašli pod kolesami áut. Po prelomení mesiaca sa aj počasie zlepšilo, bolo teplejšie a jazdy veselšie. Doprava na bicykli do práce má veľa výhod. Šetrí životné prostredie, uvoľňuje premávku na ceste a hlavne „reset“ človeka, čiže vyčistenie hlavy. Tie necelé dve hodinky ráno strávené na bicykli nás naštartovali na pracovný

výkon a pozitívne myslenie. Pri jazde z práce sme mali čas pozorovať, ako sa v priebehu mesiaca náš mení príroda okolo nás. Mesiac rýchlo ubehol a nastalo vyhodnotenie. Sledovanie tabuliek, odjazdené kilometre na bicykloch nás každý deň posúvali k prvenstvu, náš tím zvíťazil. Celkovo sme najazdili 4.579km, Rudolf Hanzalík vyhral kategóriu jednotlivcov a najazdil 1.674km, Daniel Knotek 1.487km, Janka Dermeková 1.167km. Dňa 9.júna bolo slávnostné vyhodnotenie Samosprávy Bratislavského kraja, za účasti primátora Iva Nesrovnala a herca Juraja Nvotu. Získali sme dve ocenenia, náš tím bol ocenený ako najlepší v kategórii najviac najazdených kilometrov - 4.579km. V tejto kategórii sme zvíťazili aj v rámci celonárodných výsledkov. Poďakovanie a ocenenie prišlo aj od zamestnávateľa - Nafta, a.s. Bratislava, ktorý nám vytvoril podmienky - odloženie bicyklov, sprchy, šatne, flexibilný pracovný čas a neposlednom rade tolerantných vedúcich. „Do práce na bicykli“ je národná kampaň, ktorej hlavným cieľom je podporiť rozvoj nemotorovej dopravy v mestách, vytvárať kvalitné podmienky pre ekológiu, motivovať zamestnancov, aby využívali túto formu alternatívnej dopravy do zamestnania. Dovidenia máme 2017! Cyklo-turistický klub Gbely

**JEDNOU
VETOU**

V prvý deň otvorenia plavebnej sezóny bolo preplavených viac ako 400 ľudí.

*Termíny ordinovania v diabetologickej ambulancii:
28. jún, 26. júl, 23. august, 27. september, 25. október,
22. november a 20. december. Info: 034 / 651 5524.*

Hladať ticho a pokoj a dopriať ho aj iným

Vstupujeme do vytúžených dní odpočinku a prázdnin, z ktorých majú najväčšiu radosť školopovinné deti. Väčšina z nás si už robí plány, kam si pôjde oddýchnuť a odpočinúť, načerpať nové sily a zrelaxovať telo i dušu. Každý z nás si potrebuje nájsť čas a priestor na oddych.

Mnohí žijeme v stresoch, nervozite a pracovnom vyťažení...

Položme si však otázku: „Vieme vlastne odpočívať? Veríme vôbec tomu, že ticho lieči?“ Už starozákonní proroci aj mnohí mnísi hľadali miesta ticha a pokoja na púšti, v horách, aby tam mohli čerpať silu a múdrosť od Boha a potom ju odovzdávať ďalej ľuďom, ktorí prichádzali za nimi pre radu a pomoc.

Nie náhodou som dal názov tomuto článku „Hladať ticho a pokoj a dopriať ho aj iným.“ V ostatných rokoch mám veľa negatívnych zážitkov z dňa, ktorý sme nazvali Dňom pracovného pokoja, nedeľou. Pamätáme si a niektorí už len z rozprávania našich starých mám a otcov,

ako kedysi ľudia prežívali tento posvätný deň. V sobotu sa porobili všetky dôležité práce, aby v nedeľu mala rodina pokoj, mohla sa stretnúť v kostole, kde čerpala silu a vyprosovala si potrebné milosti. Chlapi sa potom stretli pri pive a v klude prejednávali svoje plány a starosti. Nedeľný obed bol slávnosťou celej rodiny a sprevádzal ju vyzdobený stôl, slávnostné jedlo a vzájomné rozhovory. Adnes? Je nedeľné popoludnie a v našich dedinách a mestách počuť hluk kosačiek, píly a iných pracovných nástrojov bez ohľadu na to, že niekto chce nedeľu prežiť v sviatočnej pohode a pokoji. Ako chceme podať plnohodnotný výkon v týždni, keď si ničíme deň určený priamo

Bohom ako deň odpočinku? Človek nie je stroj. To pochopili aj osvietenci potom, ako chceli zničiť a zrušiť nedeľný pokoj. Ak ste boli niekedy v susednom Rakúsku, mohli ste si všimnúť rozdiel medzi našou krajinou a Rakúskom, čo sa týka prežívania nedele. Nedá sa povedať, že táto krajina je nemoderná a nevyspelá len preto, že klud, ticho a pokoj vládne v mestách a na dedinách. Rakúšania pochopili, že narušanie nedeľného pokoja je bezcharakterné a policajti ho môžu pokutovať. Samozrejme, že sú aj výnimky, ktoré rešpektujú pri súrnych, neodkladných prácach.

Milí Gbelania, zo srdca vám prajem, aby ste dokázali hľadať ticho a pokoj a dopriali tieto vzácne dary duše aj iným, či už v nedeľu, alebo na dovolenkách a výletoch.

Andrej Fordinál, váš farár

Cyrilo-metodské oslavy

Cyrilo-metodské oslavy na Ostrom vrchu nad Gbelami sa už stávajú tradíciou. Dňa 4.6.2016 po tretíkrát ich zorganizovali Gbelskí strýci, vyznávači rekreačného behu na Záhorí. Slávnosť sa začala hymnickou piesňou „Aká si mi krásna“ z nahrávky speváckeho súboru Senior z Gbelov.

Po tomto úvode Gbelskí strýci privítali Gbelanov, prespolných a samozrejme hostí: Jozefa Šimonoviča, slovenského herca, recitátora a prvého podpredsedu Matice slovenskej, starostu obce Petrova Ves Štefana Beňu, gbelského pána farára Andreja Fordinála a folklórny mužský spevácky zbor „Kúcané“ z Kútov. Duchovné slovo pána farára zamerané na význam príchodu Cyrila a Metoda bolo ukončené spoločnou modlitbou. Po vystúpení pána Šimonoviča, ktorý umeleckým slovom vyjadril myšlienku cítiť si svoj jazyk a bojovať o zachovanie tradícií nastúpili na pódium už „Kúcané“ v plnej zostave. Jedenásť chlapíkov v originálnych krojoch a vizážou „ako by ich jedna mater mala“ sa postaral o nevšedný umelecký zážitok. V ich piesňach bol cítiť obrovský zápal a túžba odovzdať odkazy z ľudových piesní. Ich spontánny prejav vyjadril organizačný vedúci Filip Húšťava ľubozvučnou záhoráčinou, keď so zápalom vyjadril potrebu chrániť, cítiť a šíriť naše tradície.

Príhovor Gbelského strýca Alexandra Kollára o slovenskej histórii Gbelov a Ostrom vrchu vychádzal z publikácie gbelského rodáka Miroslava Čárskeho a poukazuje na skutočnosť, že na mieste dnešných osláv stála v dávnej minulosti drevená kolová hradba a drevené opevnenie. Ďalším dôležitým poznatkom je, že Gbelom dal pomenovanie práve Ostrý vrch. Meno Gbely je prevzaté z kumánskeho slova egä bel čo znamená Ostrý vrch. V každom prípade sa jedná o výnimočné miesto, dokazujú to reakcie hostí, ktorí sa netajili obdivom nad pekným výhľadom na Záhorie a južnú Moravu. Dokonca niekto tam poznamenal, že toto miesto vyžaruje tajuplnú pozitívnu energiu. Po ďalších piesňach a príhovoroch sa oficiálna časť ukončila slovenskou hymnou a zapálením vatry zvrchovanosti. Nasledovalo pohostenie chlebom s oškvarkovým sadlom a cibulou. Samozrejme nechýbalo ani dobré víno, ktoré znova rozospievalo Kúcanov a ostatných hostí. Naozaj stálo zato tam byť.

Gbelskí strýci

Organizácia školského roka 2016 / 2017

Začiatok nového školského roka 5.09.2016 (pondelok)

Jesenné prázdniny:
28.10.2016 - 31.10.2016

Vianočné prázdniny:
23.12.2016 - 05.01.2017

Polročné prázdniny:
03.02.2017

Jarné prázdniny:
20.02.2017 - 24.02.2017

Veľkonočné prázdniny:
13.04.2017 - 18.04.2017

Letné prázdniny:
03.07.2017 - 31.08.2017

**JEDNOU
VETOU**

Správne znenie tajničky z minulého čísla:
Plavebnú sezónu otvoríme jedenásteho
júna. Vyžrebovaný výherca: Denisa Víšková

V prípade, že by nastala zmena v termínoch zvozu
odpadov, bude vyhlásená v mestskom rozhlase a na
internetovej stránke mesta www.gbely.sk v časti oznamy.

Na slovíčko s cyklistom

„Zažite úžasnú atmosféru cyklistického pelotónu brázdiaceho naprieč krásami našej krajiny,“ znela výzva, ktorá bola určená všetkým, ktorí si trúfajú prejsť na bicykli vzdialenosť 315 km z Bratislavy do Jasnej v Tatrách. Túto výzvu prijali dvaja Gbelania. Jedného z nich - Daniela Knotka, sme si vzali na slovíčko hneď po dorazení naspäť do Gbelov. Vopred ho hľala jeho pokora a dosiahnutie cieľa. Z prihlásených 250 účastníkov dorazil do cieľa ako štrnásty, čo je na začiatočníka fantastické.

- Dano, bolo to prvýkrát, čo si sa zúčastnil tohto cyklomaratónu?

- Dobrý deň, najskôr by som rád pozdravil čitateľov a špeciálne bikerov. Tento rok mám za sebou niekoľko menších amatérskych MTB maratónov. Ale áno, na tomto podujatí som sa zúčastnil po prvýkrát.

- Mal si v maratóne aj svojich známych alebo kamarátov?

- Prihlasoval som sa sám a ani som nečakal, že tam nejakého známeho blázna (ako som ja) stretnem. No ale nakoniec som sa dozvedel, že ide aj Vlado Kralovič z Gbelov, ktorého týmto pozdravujem a s ním som absolvoval celú

cestu. Plus som postretal zopár známych z iných závodov a z FB. Atmosféra na takýchto akciách je výborná a prakticky každý je kamarát.

- Bez tréningu sa nezaobíde žiadny šport. Ako a kde trénuješ?

- Moja fyzická príprava začala prakticky už cez zimu na trenažéri. Snažím sa na biku stráviť čo najviac času (milujem cyklo-výlety a objavovanie neznámeho), možno aj preto sme sa prihlásili do kampane „Do práce na bicykli“ (ktorú sme, mimochodom, vyhrali). Pre mňa to bol výborný tréning, veď nikdy by som sa neprinútil ráno vstať a o 5.30 si dať 50km, po obede to isté cca 3-4krát do

týždňa. Ďalej nesmiem opomenúť moju veľmi dôležitú teoreticko-psychickú prípravu a regeneráciu, ktorá prebieha v našom lokálnom šenku.

- Ktorý úsek cesty bol najťažší, keď nepočítame poslednú 10 kilometrovú časť stúpania s prevýšením cca 600m?

- Toto je jednoduchá otázka: DONOVALY! To bolo také isté peklo, ako Jasná, aj keď na Donovaloch som sa hore na fanúšikov ešte usmieval, čo sa o Jasnej povedať nedá.

- Akú si mal motiváciu na maratón a čo plánuješ zdolať ďalej?

- Neviem, najväčšou motiváciou asi bolo dať tých 315km za 1 deň a užiť si výlet - samozrejme, mimochodom, v sedle som strávil 11 hodín čistého času. Nešiel som tam urobiť nejaký výsledok, lebo tu vyhral každý, ktorý prišiel do cieľa, to umiestnenie a čas už nám len neoficiálne zmerali... Ďalej plánujem samozrejme jazdiť. Mám v pláne sa zúčastniť ešte na niekoľkých akciách, také zaujímavé: Tour De Gas (5-etapová tour po SK), TATRY Tour (okolo Tatier 195 km/1deň), a tak ďalej. Určite budem organizovať aj zopár cyklo-výletov (tak, ako minulý rok), ktorých sa môže zúčastniť úplne každý, program/plán nájdete na FB stránke: Cyklo-turistický klub GBELY.

- V Gbeloch je dosť cyklistov, čo prešli mnohé kúty Európy. Plánujete ísť niekde ako partia mimo hranice?

- Niektorých poznám – pozdravujem. Momentálne aspoň ja také nič nechystám, bol som minulý rok sám v Nemecku cez Rakúske Alpy (1000 km), ale tento rok sa snažím vymetať závody, je to predsa len organizované, bezpečnejšie a vždy tie trasy vedú cez pekné a zaujímavé miesta, ktoré by som na vlastnú päsť asi nikdy neobjavil. Ale všetko je možné, len v krátkosti mám taký malý sen, Nórsko Nordkapp 3500km na biku, možno sa mi niekedy splní...

- Máš návod na to, ako sa donútiť vstať z kresla a ísť športovať?

- Hej možno by som jeden mal: ten pocit, keď si po výkone taký smädný dáte jedno orosené - sranda. Všeobecný asi nemám, ale čo sa týka biku, tak ako droga funguje ten pocit uspokojenia, keď vyjdete napr. kopec, ktorý by ste nevyšli ani pešo a potom ako čerešnička na torte ten adrenalínový zjazd dolu. Na to aspoň ja vždy dlho spomínam a to je dôvod, prečo sadám na bike znova a znova.

**JEDNOU
VETOU**

Na klavírnom koncerte v koncertnej sále ZUŠ Gbely vystúpilo 18 žiakov z triedy pani učiteľky Uhrincovej a Hyžovej.

V utorok 28. júna 2016 sa konala rozlúčková slávnosť deviatakov ZŠsMŠ Gbely v Dome kultúry Gbely.

Piata plavebná sezóna otvorená

Mesto Gbely a Obec Tvrdonice participujú na projekte „Rieka Morava nás nerozdeľuje, ale spája“ realizovaného z Fondu mikroprojektov. Starostovia spoločne vyjadrili vôľu naďalej spolupracovať na projektoch cezhraničnej spolupráce.

I vďaka tejto spolupráci bolo možné v sobotu, 11. júna 2016, otvoriť už piatu plavebnú sezónu, spustiť lode na vodu a preplavovať záujemcov na druhú stranu rieky Morava. Slávnostným aktom vypustenia kľúča sa pomyslene otvorili všetky dostupné turistické ciele, za ktorými je možné dostať sa za pomoci lode, či bicykla, ktorý loď, samozrejme, tiež prevezie. Slávnostného aktu sa, okrem iných hostí, zúčastnili aj JUDr. Viera Kučerová – exposlankyňa NR SR, Ing. Ján Kovár – riaditeľ ÚPSVaR Senica, Ing. Marián Honza, CSc. – prednosta OÚ Skalica, starosta obce Tvrdonice, Zdeněk Tesařík a v neposlednom rade primátor mesta Gbely.

V programe vystúpili žiaci ZUŠ Gbely, Spevácky súbor Senior, muzikálový spevák Peter Pecha a ďalší. V programe bolo možné vidieť profesionálnych i miestnych hasičov, modelárov, vyskúšať si vozenie sa na terénnom aute, ukážku hasičskej techniky, atrakcie pre deti a mnoho ďalšieho...

Primátor mesta Gbely odovzdal starostovi partnerskej obce Tvrdonice text a noty piesne, ktorú pri príležitosti otvorenia 5. ročníka plavebnej sezóny skomponoval pán Pavol Nemec.

Z druhej strany Moravy

*Z druhej strany Moravy
ňegdo na mja vouá,
že je vody vyše huavy
a až po dno mokrá.
Zeberem si loďku, a dubové veséuko,
prejedem tú hrubú vodu,
lahúčko jak pérko.
Zeberte nás chuapci,
na tú druhú stranu
synka, cěrku, tetku, srýca,
ba aj starú mamu.
Vođenko Moravo, tebú sú krscení,
šeci záhoráckí chuapi,
záhorácké ženy!
Lepší ale víno v tvrdonickém sklepje,
nalejú nám, co sme tady,
jemu, mje aj tebe.
Tvrdoňické budy traste sa Gbelanú,
vipijem vás na dno dnúcé,
až po našu stranu.
Tak sme si pripili, na vječnú rodzinu,
nech to vínko jak voda teče,
na každú dzedzinu!
Pánbú ten nás nevyžene,
z pomoravského raja
Morava nás nerozdzěl,
Morava nás spájá!*

POŽIČOVŇA BICYKLOV:

Denne od 10.00 - 19.00 hodiny
Kontakt: 0917 / 88 77 27

PLAVBY PO MORAVE:

Denne od 12.00 - 18.00 hodiny
Kontakt: 0917 / 88 76 96

Absolventi umeleckej školy

Hudobný odbor: Andrej Velický, Lenka Poláková, Kristína Jurkovičová, Sára Caová
Výtvarný odbor: Simona Janarčinová, Peter Lorenc, Michaela Nemcová, Terézia Kuklišová, Katarína Kaššová, Jana Jurčová

Tanečný odbor: Viktória Nemcová, Bibiána Vávrovičová, Sára Caová, Petra Komorníková, Veronika Škodová, Simona Janarčinová, Nikola Stachová (absolventi 1.stupňa štúdia). Lukáš Jureňa a Jessica Kobilyová (absolventi štúdia pre dospelých)

Prenájom športovísk v areáli ZŠ Gbely

Telocvičňa:

1hodina 8,5 €

Vonkajšie športoviská:

1hod. bez použitia šatní a sprch: 3,5 €

1hod. s použitím šatní a sprch 8,5 €

2hod. s použitím šatní a sprch 12 €

Tenisový kurt:

a, prenájom na 1hodinu 3,5 €

b, prenájom na 1,5hodiny 5 €

c, permanentka:

20 hodín 54,5 € (zľava 20%)

50 hodín 102 € (zľava 40%)

Informácie a objednávky športovísk na telefónnom čísle: 0915 987 990.

Na koštúfke bez vývrtky

Dňa 11. júna už tradične, spolu s otvorením plavebnej sezóny nášho prístavu v Adamove, býva na druhej strane Moravy iná akcia – vinárska, Deň otvorených sklepov „Za vinem na Podluží.“

Každoročne sa tu stretávajú priaznivci tohto moku z oboch brehov Moravy, stretáva sa tu tradičná moravská pohostinnosť s dobrou náladou, ktorej v tejto dobe je tak veľmi zapotreby. Podebatujeme si tu s kolegami vinármi o nových trendoch a odrodách a všetci ulahodia chuťovým pohárikom výborným vínom, keďže každý sa chce pochváliť tým najlepším, čo v sklepe má. Ale pekne po poradku. Začínali sme na slovenskej strane, kde náš pán primátor a starosta Tvrdoníc otvorili plavebnú sezónu vypustením symbolického kľúča.

Nasadli sme do lodí a previezli nás na druhý breh, kde už čakala pripravená

dodávka, tú s nami odšoféroval sám starosta Tvrdoníc, pán Zdeněk Tesařík. V Tvrdoniciach, v hlavnom areáli, sme si zakúpili vstupné v cene 400,- Kč. V cene sme mali sprievodcu sklepmi, pohár s rafinovaným uchytením okolo krku, ochutnávku každého vzorku v katalógu, poukaz na nákup vína v hodnote 100,- Kč a autobus medzi sklepmi či koňské „taxi“, keďže zopár sklepov bolo v susednej obci Kostice. V ponuke bolo 21 sklepov s 209 vzorkami vín. Takže pri najlepšej vôli nebolo možné prejsť všetky sklepy, snaha síce bola, ale po prvej tretine každý svoj výber sklepov či vzoriek, ktoré chce ešte ochutnať,

podrobneboval d'aleko prísnejším kritériám výberu... Posledný sklep, ktorý som šiel navštíviť, sa nachádzal v Kosticiach, takže som využil koňské taxi, inak ťahané nádhernými koňmi, na ktorých bolo vidieť, ako dobre sa o nich majiteľ stará. V kostickom vinárstve som využil spomínaný poukaz a zobral so sebou fľašu výbornej Pálavy a nasadol na živé taxi spolu s partiou mladých Tvrdončanov a Tvrdončaniek. Panovala dobrá nálada, všimli si môj suveníry a tak v duchu pohostinnosti som chcel ponúknuť a paradox akcie bol na svete – nikto nemal vývrtku. Pálava prežila, dobrá nálada tiež. Čo dodať? Snáď len, že pokiaľ zdravie a čas dovolí, v budúcom ročníku sa, dúfam, ešte v hojnejšom počte budeme tešiť znova.

Bohdan Kovalovský, tajomník ZOSZZ

Celkom neobyčajne obyčajné Lozorno

V nedeľu 29. mája sa spevácky súbor Senior vybral do Lozorna na prehliadku speváckych súborov.

Nemám rád telocvične, myslím na kultúru... „fy???skultúra“ môže byť, ale v tomto prípade sa „koncertná“ sála priblížila svojou akustikou - niečo medzi kostolom a zatlmenejším kultúrnym domom – čo v prípade speváckych súborov môže byť aj prínosom. Pre náš súbor bola akustika naozaj úplne senzi, lebo spievame dynamicky a ten krátky „tuti power“ v dramatických častiach, sa dá akceptovať aj dobre počujúcimi! Po skladbe z opery Giuseppe Verdiho Nabucco – Zbor židov, sme dostali taký frenetický aplauz skoro plnej sály (bodaj by to bývalo aj Gbelanmi v Gbeloch) nebývalej intenzity a dĺžky, že nám „zborovo“ vstúpili slzy do očí. Aj som sa publiku poďakoval, že sa cítíme ako v pomyselných La Scale v Miláne... i keď náš šestnásťčlenný súbor, so mnou sedemnásť a so šoférom autobusu osemnásť, sa nikdy nemôže vyrovnáť inštalovanému profistodvadsaťčlennému burácajúcej niagarskému chóru v tejto Mekke talianskej opery! Na záver nášho vystúpenia som poznamenal, že posledná skladba sa skladá zo zmesi dvoch agrotérminov... jesenného zberu

jabák a letnej žatvy v Malackách... akurát v opačnom poradí... Červené jabúčko... a Iľeu Macek do Malacek...

Bola vynikajúca atmosféra... naozaj, zatiaľ najlepšia, čo som na takýchto „zletoch“ zažil, samozrejme vďaka vynikajúcim a dobre naladeným spontánnym účinkujúcim... v neposlednom rade od hostiteľského lozornianskeho súboru a ich zázemia, kde sa o nás dokonale starali, vína na ovlaženie hrdla, domáci „záhorácky, sedlácky grumbirový sauát a šnicla“ a vždy pekný kuk od „personálu“... vynikajúca bratislavská cimbálka v zložení... cimbál, basa, (basista 198 cm)

harmonika a primáš - husle, zahrala v takomto malom zložení fakt super! Nr. 1! Spevácky súbor Senior zasa prekvapil spoluúčastníkov svojou dramaturgiou a štýlom podania, držiak sa môjho hesla – v najlepšom treba prestať a neotravoval poslucháčov veršami v počte od šesť do dvanásť... či i viac?

Ďakujeme poriadateľom a ich zázemiu za krásne nedeľné poobedie a pevne dúfam, že si ich tak uctíme aj u nás na jesennej prehliadke seniorských súborov! Arrivederci decano cantoria di Gbely!

Pavol Nemec

**JEDNOU
VETOU**

Verejné obchodné súťaže na pozemky na ulici Medlenova boli ukončené predajom všetkých pozemkov.

O prenájom bufetu na štadióne vo verejnej obchodnej súťaži neprejavil záujem žiadny gbelský majiteľ pohostinského zariadenia.

GBELSKÁ PARÁDA

Žiakov i čitateľov
zdraví
street workoutová
skupina
WORKOUT
FANATICS
2019 Jurek Frobly

DEŇ O DEŤOCH A PRE DETI

Úspechy našich žiakov

Je tu koniec školského roka 2015/2016 a to je čas na bilancovanie a zhrnutie všetkého, čo sa nám spoločne v našej škole podarilo a z čoho sme sa tešili.

V mimovyučovacom čase sa žiaci pod vedením učiteľov pripravovali na rôzne športové, recitačné, výtvarné súťaže a na vedomostné olympiády. Úspešní žiaci školských kôl reprezentovali našu školu na ďalších postupových súťažiach a olympiádach. Vo vedomostných súťažiach a predmetových olympiádach nás s veľmi dobrými výsledkami reprezentovali:

1. stupeň

Obvodné kolá:

Hurbanov pamätník:

1. miesto Natália Bolebruchová, 3.A

Okresné kolá:

Hurbanov pamätník

1. miesto - Natália Bolebruchová, 3.B

Olympiáda zo slovenského jazyka

3. miesto - Monika Uhrincová, 3.B

3. miesto - Viktória Vaňková, 4.B

Pytagoriáda

2. miesto - Vladimír Volek, 3.A

2. miesto - Tomáš Horinka, 4.B

11. miesto - Samuel Rozboril, 4.B

14. miesto - Erika Mokryšová, 4.B

Krajské kolá:

Hollého pamätník

3. miesto - Natália Bolebruchová, 3.B

Výtvarné súťaže

Obvodné kolá:

Príroda očami detí

3. miesto - Karin Ištvančinová, 4.B

Okresné kolá:

Farby jesene

2. miesto - Diana Matyášová, 1.C

3. miesto - Matúš Jureňa, 1.C

Vesmír očami detí

2. miesto - Zuzana Lorencová, 1.C

Čo sa ti páči na Slovensku ocenená

výtvarná práca - Vanesa Hyžová, 1.C

2. stupeň

Obvodné kolá:

Hurbanov pamätník

1. miesto - Laura Váleková, 6.B

2. miesto - Adriana Sojáková, 7.B

2. miesto - Elena Lisá, 7.B

3. miesto - Sara Suljič, 6.B

Okresné kolá:

Hurbanov pamätník

3. miesto - Adela Hricová, 5.C

3. miesto - Laura Váleková, 6.B

2. miesto - Adriana Sojáková, 7.B

Geografická olympiáda

4. miesto - Dávid Lukáč, 5.B

3. miesto - Tamara Ambrová, 7.B

4. miesto - Adriana Sojáková, 7.B

Biologická olympiáda

1. miesto - Adriana Sojáková, 7.B

1. miesto - Alexandra Horinková, 8.A

4. miesto - Samuel Velšic, 8.A.

Pytagoriáda

3. miesto - Richard Hyža, 6.B

4. miesto - Alexandra Horinková, 8.A

Krajské kolá:

Biologická olympiáda

4. miesto - Alexandra Horinková, 8.A

úspešný riešiteľ - Samuel Velšic, 8.A

Medzinárodná súťaž:

Matematický klokan

- najúspešnejší riešitelia našej školy:

1.roč. : Adela Trubirohová - 90%

3.roč.: Adrián Kocák - 81,1%,

Matej Švrček - 84,4%,

Monika Uhrincová - 87,8%,

Chiara Sofia Váľková - 82,2%

4.roč.: Tomáš Horinka - 86,7%

Viktória Vaňková - 86,7%

5.roč.: David Lukáč - 84,2%

Miroslava Pokorná - 83,3%

6.roč.: Anabela Gachová - 100%

Tomáš Gutschnitz - 96,7%

7.roč.: Anna Pukančíková - 87,5%

8.roč.: Alexandra Horinková - 85,8%

Peter Lorenc - 85,6%

Titul školský šampión - najlepším riešiteľom našej školy - dostala Anabela Gachová zo 6.ročníka.

Za výbornú prácu úspešným žiakom a učiteľom, ktorí ich pripravovali, patrí úprimná vďaka. Všetkým žiakom prajeme nezabudnuteľné prázdniny plné oddychu, slnka, priateľov a krásnych zážitkov. Zamestnancom školy prajeme oddych a čas na nazbieranie nových síl.

ZŠ s MŠ Gbely

Škola v prírode

V máji sa tridsaťtri štvrtákov, sedem tretiačkov a traja učители vybrali do krásnej prírody kysuckého kraja. Klasické vyučovanie v triede zamenili za celodenný pobyt na čerstvom vzduchu. Bývali v útulnom penzióne RAMI v Oščadnici, kde jedáleň bola presklená z troch strán, a aj pri jedle mohli pozorovať zalesnené kopce s vysokými smrekmi, dokonca i voľne žijúce zvieratá.

Deti mali možnosť niekoľko dní bývať a hrať sa s kamarátmi, utužili sa ich priateľstvá a celým pobytom sa niesla pohoda, radosť, spev i smiech. Chodili na túry, mali opekačku, nočnú hru, pracovali v skupinkách, súťažili a čerešničkou pobytu bola bobová dráha, ktorá je najdlhšia v strednej Európe. Všetky deti sa odvážili a tri adrenalínové jazdy si poriadne užili. (Našľastie živí a zdraví). A keďže v najlepšom treba prestať, tak aj ich čakala nakoniec cesta domov.

Boli unavení, ale aj plní nádherných zážitkov a spomienok na super školu v prírode. Veľká vďaka patrí všetkým sponzorom.

Mgr. Andrea Matulová

Túto báseň zložili Chiara S. Váľková, Monika Uhrincová, Sára Paradeiserová a Cristina Y. Masar ako rozlúčkové vystúpenie posledný večer:

*Autobusom cesta štyri hodiny,
to sa nedá vydržať.*

Ale bude to ako prázdniny.

Učitelia vymýšľajú blbosti,

až nás z toho bolia kosti.

*Na kopce sa stále štvrháme,
veď to nie je normálne!*

*Pekná príroda, túra a zábava,
kto nám to klepe na dvere?*

To je teda záhada.

Deň detí pre celé rodiny

V nedeľu 5. júna ožil areál našej školy detskou radosťou, smiechom a dobrou náladou. Stretli sa tu žiaci, rodičia, priatelia školy, jednoducho všetci, čo sa cítia duchom mladí, na akcii Deň detí pre celé rodiny. Tento ročník bol mimoriadne bohatý na atrakcie a teda aj na zážitky všetkých zúčastnených.

Hnacou prvotnou myšlienkou pri organizovaní tejto milej akcie bola snaha priblížiť sa našim žiakom, spoznať sa s nimi a s ich rodičmi aj v inej ako v tej školskej pozícii. Myslím, že táto snaha a myšlienka sa v tento deň naplnila.

Každý mal možnosť nájsť si v školskom areáli to, čo mu je blízke. Deti si vyskúšali bubble football, bungee running, šach, streľbu zo vzduchovky či luku, vyšantili sa v hasičskej pene a na skákacom hrade, nechali si pomaľovať tvár, pohrali sa s psíkmi našich kynológov, zabavili sa so skvelými mladými ľuďmi zo Spoločenstva Don Bosco, liezli po stromoch, maľovali farebným pieskom či konverzovali s anglickými lektormi. V stromovej časti školy bola pre deti pripravená veľká prekážková dráha, za ktorú dostal každý, kto ju zvládol, krásnu pamätnú medailu. Táto dráha bola promoakciou k novému krúžku v našej škole, ktorý sa chystáme otvoriť pre žiakov 1. stupňa

od nového školského roka pod vedením pána Tomáša Karasa, na ktorom sa deti budú na podobné preteky pripravovať. Pre žiakov boli pripravené aj úlohy, za splnenie ktorých získali rôzne odmeny. Kto bol hladný či smädný, pochutil si na dobrej cigánskej či čapovanej kofole. Celý zisk z predaja cigánskej bol odovzdaný

škole a bude použitý vhodnou formou pre našich žiakov.

Celé popoludnie bolo ukončené súbojom učiteľia – žiaci – rodičia, ktorý opäť priniesol napínavé, ale najmä zábavné momenty, pri ktorých bol výsledok súboja nepodstatný /ale jednoznačne najlepšie boli pripravení naši žiaci/.

Hostom akcie bol náš bývalý žiak a futbalista MFK Skalica Daniel Šebesta, ktorý sa žiakom ochotne podpisoval, porozprával či odpotil sa s nimi. Danovi aj touto cestou ďakujeme a želáme veľa úspechov v ďalšej kariére. Rovnako ďakujeme všetkým sponzorom, ktorí našu akciu podporili. Ich mená nájdete na stránke školy v časti Sponzori.

Nedeľné popoludnie pre deti v našej škole by nevzniklo bez obetavej práce a snahy nášho školského kolektívu, ktorý opäť ukázal, že vie potiahnuť za jeden koniec a pod organizačnou taktovkou pani učiteľky A. Hvoreckej podali perfektný kolektívny výkon. Za to im patrí naša spoločná vďaka a uznanie. Rovnaká vďaka patrí všetkým rodičom aj dobrovoľníkom z rôznych miestnych organizácií, ktorí nám pomohli tento výnimočný deň pre našich žiakov zorganizovať.

Kolektív ZŠ s MŠ Gbely

Prvá pomoc pre druhákov

Raz zažiť je lepšie, ako stokrát vidieť a počuť. Tejto myšlienky sme sa držali, keď sme s druhákmi preberali na vlastivede prvú pomoc. Vďaka pani Adriane Molčanovej z gbelskej záchranky a jej kolegovi Tomášovi Čižmárovi, záchranárovi z RZP v Sološnici, si mohli naši žiaci vyskúšať prvú pomoc v praxi. Deti si prezreli vybavenie sanitky, naučili sa, ako sa zachovať pri dopravnej nehode a tiež ako sa správať, aby nehodám predchádzali. Samé si vyskúšali poskytnúť prvú pomoc pri poraneniach či zlomeninách, videli rôzne záchranárske pomôcky, o ktorých doteraz vôbec nevedeli a mali možnosť pozorovať, ako záchranári postupujú aj v zložitých situáciách. Vďaka tejto aktivite možno niekto z nich zachráni niekomu život. Všetci sme sa zhodli na tom, že takéto „školenia“ by sme mali absolvovať pravidelne, pretože nič nie je dôležitejšie, ako ľudský život.

Naša veľká vďaka patrí obom záchranárom za to, že si našli čas a tiež za ich obrovskú trpezlivosť pri práci s deťmi.

Mgr. Petra Horinková

Svadba v ôsmej triede

Na hodinách občianskej náuky sme sa tento školský rok oboznamovali i s jednotlivými odvetvami práva, vrátane rodinného.

Aby sme si vyučovacie hodiny trocha spestrili, rozhodli sme sa zinscenovať svadbu. Oprášili sme teda svoje herecké schopnosti, slávnostné šaty a obleky, ba aj zopár tanečných krokov.

Dňa 8. 6. sa celá naša škola rozozvučala svadobným pochodom a valčíkom. Svadobný sprievod prešiel po chodbách školy, nasledoval svadobný obrad v divadelnej miestnosti a napokon svadobná hostina v jedálni.

Nechýbalo ani krájanie torty, príhovor, prípitok a tradičný prvý valčík novomanželov.

Do roly ženicha sa presvedčivo vcítil Martin Slabý po boku s nevestou Sašou Budovičovou. Rolu oddávajúceho primátora si zahral Marek Helt, matrikárky Nela Pribylová a všetkým dojímavo zarecitovala Saša Horinková. O hudbu sa postaral Gabriel Kubina a fotografie Patrik Horinka.

Naše pozvanie prijali i významnejší hostia z radov pedagógov: pán riaditeľ Mgr. Dávid Jureňa, pani zástupkyňa Mgr. Janka Frólová, naša triedna pani učiteľka Mgr. Dáša Rozborilová a neposlednom rade i naša pani učiteľka občianskej náuky, pani učiteľka Paed. Dr. Emília Siráňová, ktorá nám počas celej prípravy pomáhala, za čo jej patrí vďaka.

Za celú našu triedu môžeme skonštatovať, že podujatie sa nám veľmi páčilo, zabavili sme sa, utužili triedny kolektív, uložili veľa pekných fotografií, ale najmä spomienok. Veď nie nadarmo sa hovorí: „Radšej raz zažiť, ako stokrát počuť.“

Saša Budovičová, 8. A

Život v materskej škole

Mesiace majú bol v materskej škole bohatý na zážitky pre deti.

Blížil sa 18. máj a v štvrtej triede MŠ sa robili posledné prípravy.

Deti už netrpezlivo očakávali, kedy konečne príde slniečkový autobus, ako volajú školský autobus, a vezme ich na výlet do Bratislavy.

Bol to pre nich veľký zážitok. Mnohé z nich tam ešte nikdy neboli. Videli len obrázky a počuli o meste z rozprávania pani učiteľky alebo kamarátov: ako vyzerá, čo tam všetko je a kto tam má svoje sídlo.

V Bratislave ich čakal bohatý program. Po vystúpení zo slniečkového autobusu na Štúrovom námestí boli deti očarené dopravou a rušným životom v meste. Čakal tam na nás vláčik „Prešporáčik“, ktorý deti vozil po starej časti mesta. Na vlastné oči mohli vidieť všetko to, o čom si rozprávali v materskej škole, keď sa učili o hlavnom meste. Mnohé po prvýkrát videli naživo električku, mosty, tunely a mali sme šťastie vidieť aj meniacu sa vojenskú stráž pri prezidentskom paláci. Azda najväčší zážitok však mali deti, keď stúpali na hrad a potom z výšky pozorovali mesto a jeho dominanty. Kochali sa pohľadom na reštauráciu Ufo, Dunaj, vysoké budovy a obrovské komíny okolo. Plné dojmov a zážitkov sa vracali opäť domov, do materskej školy. Ešte dlho rozprávali a kreslili to, čo videli a prežili. Zážitkom ale nebol koniec. Svoj veľký deň „Medzinárodný deň detí“ v materskej škole oslavovali celý týždeň. Na návštevu k nám prišlo javajkové divadlo s rozprávkou „Smeti patria do koša“. Deti mali možnosť vstupovať do

príbehu a hravou rozprávkovou formou sa učiť, čo je pre našu Zem prospešné a správne a čo jej škodí.

V ďalšom dni zase prežívali radosť a šťastie pri súťaživom športovom zápole. No skôr, ako išli bojovať o medailu, potešili sa z prekvapenia: pán primátor im priniesol šesť krásnych rozprávkových čokoládových tort. Bola to odmena za to, že pomohli vymyslieť meno pre kráľovnú našej soľnej jaskyne. Potom sa už začalo to správne športové

súťaženie, pri ktorom si deti merali svoje sily. Hľadali poklad, skákali vo vreciach, prenášali loptičku na lyžici, hádzali do valčekov, jazdili na kolobežkách okolo kuželov a skákali na malom nafukovacom hrade. Vyšantili sa veru do sýtosti a potom si pochutnali na výborných tortách. V ďalšom týždni prišlo k nám na návštevu Mobilné planetárium a deti sa razom ocitli vo vesmíre plnom hviezd. Spoznali, akú cestu prekoná Mesiace na svojej púti za Slniečkom, koho na nej stretne a ako sa mení jeho vzhľad počas putovania po oblohe. Takýto pestrý program mali deti v závere školského roka v našej materskej škole. Sme veľmi radi, že sa nám darí pre našich najmenších vymýšľať nové a zaujímavé aktivity, pri ktorých deti zažívajú nielen radosť, ale naučia sa aj vždy niečo nové.

Mária Škrovánková

Zo stanice do stanice

Predškolačky gbelskej materskej školy 21. apríla 2016 cestovali naozajstným autobusom a vlakom do Kútov a späť.

Ráno o 8.14 sme nastúpili na autobus pri kultúrnom dome, kúpili si ozajstný lístok a vystúpili na Železničnej stanici Gbely o 8.25.

Poschodovým vlakom smer Kúty – Nové Zámky s odchodom 8.27 sme sa vydali na cestu do Kútov. Vo vlaku nám pani sprievodkyňa predala lístky. Vlak zastavil o 8.36 v stanici Kúty. Tu deti upútal staničný hlásič, svetelná tabuľa, nákladné aj osobné vlaky, spleť koľajníc a elektrifikácia železnice. Pán prednosta a výpravca stanice v uniforme oboznámili deti s funkciou železničnej dopravy a formou jej riadenia, taktiež deťom odpovedali na ich otázky. O 9.34 sa deti usadili do vlaku späť do Gbely. O 9.42 sme vystúpili na

gbelskej železničnej stanici, kde sme sa vyfotografovali s prednostom stanice. Po krátkom občerstvení sme sa vybrali pešo do materskej školy. Deti radosť z

výletu neskrývali ani po príchode do škôlky, kresbami a maľbami vyjadrili svoje zážitky. Po zvítaní sa s rodičmi rozprávali hojne o krásne prežitom dni so svojimi kamarátmi a pani učiteľkami. Cestovali ste aj vy niekedy len tak pre radosť?
L'udmila Pantáková

Noví tréneri pokračujú v nastavenom trende

Prípravka po vydarenej jesennej časti, kedy vyhrala všetky zápasy, zaslúžene zimovala na 1.mieste tabuľky. Tím prešiel zmenami. Odišli veľmi dobrí tréneri, pán Baumgartner a pani Dvořáková. TJ Nafta Gbely musela nájsť adekvátnu náhradu.

Túto neľahkú úlohu sa našťastie podarilo vyriešiť a vznikol trojlístok trénerov Ivan Ambra, Adam Ambra a Vladimír Švrček. Tréneri sa chopili svojej úlohy veľmi zodpovedne. Počas zimy sa hráči pravidelne zúčastňovali turnajov nielen na Slovensku, ale aj v ČR. Po oteplení a presunutí tréningov z telocvične na trávnik, začali využívať tréneri rôzne nové tréningové pomôcky. Priniesli nový, moderný štýl futbalu. Chalani tak nestagnovali, ba naopak, výkonnostne rástli a napredovali. Zrazu chcel byť každý chalan ako Adam Ambra. Jeho povzbudzovanie, „hecovanie“ a priateľský vzťah k chalanom robil a robí divy. Chalani nesklamali a pod vedením nových trénerov vyhrali aj všetky zápasy v jarnej časti ligy. Vypovedali sme ich najmladšieho trénera Adama Ambru.

- Bolo pre vás ťažké nastúpiť na post trénerov prípravky po predchádzajúcich tréneroch?

- Nebolo. Viem spolu s trénermi, ako sa futbal robí, čo majú chalani v ich veku trénovať a myslím si, že naša hra má myšlienku. Chalanov sme posunuli zasa o trochu vyššie.

- Trénovali ste aj niekedy predtým? Aké sú vaše skúsenosti s futbalom?

- Netrénoval. Bol som profesionálny futbalista. Začínal som v Gbeloch, ďalej som pôsobil v ČSFA Malacky, ŠK Slovan Bratislava, U.C Albinoleffe Calcio a 6 mesiacov v Sparte Praha. V 15 rokoch som bol na stáži v talianskych kluboch v Brescii Calcio a v Reggine, v Anglicku zasa v Nottingham Forest. Pôsobil som vo všetkých mládežníckych reprezentačných kategóriách od U15 až po U21. Dokopy som odohral 37 medzištátnych zápasov.

- Ako vás prijali chlapci a aký s nimi máte teraz vzťah?

- K mužstvu som prišiel až neskôr. Trénermi boli a doteraz aj sú Ivan Ambra a Vladimír Švrček. Ja som sa k nim pripojil v decembri minulého roka. Chalani ma prijali myslím dobre, pokračovalo sa v intenzívnych tréningoch. S chalanmi máme výborný vzťah. Zakladáme si veľa na disciplíne, pretože bez nej to nejde. Na druhej strane sa aj veľa nasmejeme, futbal musí byť zábava. Je medzi nami dobrá chémia.

- Ako jediná prípravka na okolí trénujete 3x týždenne. Chce sa chlapcom?

- Áno, je to pravda. Chalani odtrénujú tri tréningové jednotky do týždňa. Jedna tréningová jednotka trvá 90 minút. Keď sa porovnáme s ostatnými mužstvami na okolí, ktoré trénujú 2 tréningové jednotky do týždňa, tak sme o jednu tréningovú jednotku pred nimi. Som zástanca toho, že keď odtrénujeme 90 minút, súperovi odkrojíme. To všetko len za jeden týždeň. Potom sa to logicky prejaví na našej hre a výsledkoch. Vyhrali sme súťaž bez straty jediného bodu, sme majstri a to hovorí za všetko. Chalani sú už 30 minút pred tréningom na ihrisku, podaktorí až

45 minút. Takže myslím, že sa im chce trénovať.

- Ako sa pripravujete na tréningy?

- Zodpovedne. Tridsať minút pred odchodom na tréning si nachystám na papier tréningovú jednotku. V každej tréningovej jednotke kladieme dôraz na prácu s loptou, rýchlosť, obratnosť a taktiku. Na ihrisku sme už o hodinu skôr, aby sme tréning nachystali.

- Čo je vašou najväčšou motiváciou pri trénovaní?

- Urobiť maximum preto, aby každý jeden chalan v mužstve napredoval a vychovali sme z nich futbalistov. Aby sme si spolu s trénermi niekedy sadli a povedali si, že toho chlapca sme trénovali my.

- Ako si vychádzate s ostatnými trénermi? Radíte sa spolu?

- S ostatnými trénermi mám normálny vzťah, pozdravíme sa, porozprávame o zápase. Keď je to potrebné, radíme sa o nejakom hráčovi, inak veľmi nie.

- Nie je vám ľúto, že niektorí chlapci na jeseň odídu do mladších žiakov?

- Bude nám to všetkým ľúto. Sme výborná partia. Majstrovská partia a z takej sa ťažko odchádza.

- Ak by ste si mohli niečo pre gbelský futbal priať, čo by ste si želali?

- Aby ľudia chodili vo väčšom počte na zápas, povzbudzovali počas celého zápasu a stáli pri mužstve, aj keď sa nedarí. Než začnú niekoho kritizovať, nech si položia sami otázku, že čo spravili pre gbelský futbal oni.

Prípravné futbalové zápasy D-dorast a A-muži – leto 2016

09.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „D“ – SPARTAK MYJAVA U-17 o 15.00 hodine.
 09.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „A“ – SPARTAK MYJAVA U-19 o 17.00 hodine.
 16.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „D“ – FC Veselí n.Moravou „D“ o 15.00 hodine.
 16.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „A“ – ŠK LOZORNO o 17.00 hodine.
 23.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „D“ – MFK SKALICA U-17 o 15.00 hodine.
 23.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „A“ – MFK SKALICA U-19 o 17.00 hodine.
 30.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „D“ – TJ Moravan Lednice „D“ o 15.00 hodine.
 30.07.2016 – TJ NAFTA GBELY „A“ – TJ Moravan Lednice o 17.00 hodine.

Spoločenská kronika

NARODILI SA:

Andrea Radoslava Danihelová
Sebastian Karol Hübner

MANŽELSTVÁ:

Martin Uhrínek – Marcela Horinková
Dominik Babiak – Nikola Junková
Tomáš Tekula – Barbora Šmidová

OPUSTILI NÁS:

Anton Bederka
Rudolf Danihel
Ferdinand Horinka
Ing. František Kaiser
Dušan Masár
Mária Medlenová
Jozef Nemec
Peter Ružička
Emil Toth
Pavol Vaculka

Jubilanti - jún 2016

70 rokov: Ján Domanský, Emil Jureňa
Viera Pechová

80 rokov: Anton Hájek

85 rokov: Rozália Bolebruchová
Veronika Fádliková,
Mária Rusňáková

Viac ako 85 rokov:

Oldrich Bančák, Jozefa Nováková

PÔŽIČKY NA ČOKOL'VEK

Len bankové subjekty. 0903 / 253 966

PREDÁM POZEMOK NA GARÁŽ

(radová 4-garáž na sídlisku Záhumenice)
par. č. 2948/22. 19m2, vrátane projektovej
dokumentácie a stavebného povolenia.
Cena 670€ / Kontakt: 0903/ 916 169

KOZMETICKÝ SALÓN FEMINA

Jana Švrčková, Naftárska 944

*ponúka: kompletné kozmetické služby, trvalá
na mihalnice, laser LASOCAR-pôsobí na pleť
biostimulačne a regeneračne, parafínový zábal...*
Kontakt: 0904 / 572 184

KOZMETICKÝ SALÓN VERONIKA

Štefánikova ulica 1271

KONTAKT: 0915 / 080 581

SKLENÁRSKE PRÁCE

Dušan Zámečník, Záhumenice 1593, Gbely
Kontakt: 0902 407 630

VÝROBA KOVOVÉHO OPLOTENIA ZÁBRADLIA A OCEĽOVÝCH KONŠTRUKCIÍ

Ferdinand Šmida - návrh, výroba, montáž

fmf.smida@gmail.com 0905 / 311 521

TEPOVANIE:

- automobilov
- sedačiek, kobercov...

Alžbeta Vlková, 0917 570 032

VÝKUP ŽELEZA A FAREBNÝCH KOVOV

Mariana Vilčeková

KONTAKT: 0905 / 896 906

Otv. hodiny: PO-PI: 9.00-16.00 / SO: 9.00-15.00
(Obedňajšia prestávka 12.00-12.30)

TVORBA WEBSTRÁNOK

Ondrej Chocholáčec

0915 / 613 610 www.webon.sk

INZERCA

GEODET JÁN POLÁK

Petrova Ves 258

034 6620257 - 0903/843503

Geometrický plán na: rozostavanú
stavbu k pôžičke, novostavbu ku
kolaudácii, rodinné domy a iné stavby,
oddelenie resp. zlučenie nehnuteľností
k majetkovo právnomu usporiadaniu

Lepenie, dodanie a návrh tapiet všetkých druhov
a montáž napínaných stropov od NewMat.sk
kontakt: 0905 600 167, info@newstyle.sk
Ivan Vanek, Kpt.Nálepku 822/13, 90845 Gbely

ŠENIGLA - NÁBYTOK NA MIERU

NÁVRH – VÝROBA – MONTÁŽ

www.nabytoksenigla.sk

- Kuchynské zostavy, obývacie,
spálňové zostavy, kúpeľňový a
kancelársky nábytok, detské izby,
šatníky, vstavané skrine

KONTAKT: 0904 / 910 042

PNEUSERVIS ŽENIŠ

0905 / 691 736

Objednávky len telefonicky

HODINOVÝ MANŽEL

Opravy a pomoc v domácnosti
skladanie nábytku, vŕtanie, zváranie,
drobné stavebné práce
0905 / 691 736

BUFET ELVIS ADAMOV

prijme brigádníčky (študentky) na
letnú sezónu.

Hľadáme aj výpomoc na víkendy.
Info na tel.: 0905/599 009

Výroba zákuskov a tort

Miroslav Horinka

Petroveská 199, Gbely

Dovoz do Gbelov zdarma

Tel: 0915 749 758

www.mirovetorty.sk

PD GBELY, a.s.

BETÓN

C 12/15 55,-€/1m3 s DPH

C16/20 60,-€/1m3 s DPH

Dovoz / doprava

v Gbeloch zadarmo nad 5 m3

ŠTRK

0-22 7,60€/1 tona s DPH

0-4 11€/1 tona s DPH

Info: 034 66 21 241-2

0903 435 931

PEČIEM:

-nahé torty, snehové pusinky s jedlým
cukrovým obrázkom (motívy na každú
príležitosť) Aj bez lepkú!

0904 619 610

KOVOŠROT VAŠIN, s.r.o. (Gbely – objekt tehelne)

- Výkup kovového odpadu
a farebných kovov
- Výkup a zber autovrakov
- Doklad o likvidácii

K dispozícii nájazdová váha (40t)

Otvorené: UT-PI: 10.00-16.00

SO: 9.00-12.00

0908 / 147 888 0903 / 404 138

JEDNOU VETOU

Na „Hurá prázdniny!“ vystupovalo
viac ako 160 žiakov ZUŠ Gbely.

Mestskú a naftársku expozíciu je možné navštíviť
po telefonickom dohovore na 034 / 6621 764 alebo na
kultura@gbely.sk

Turnaj v Považskom Podhradí

Šachový turnaj sa organizuje od roku 1999 a neskôr dostal aj podtitul Memoriál Gusta Bielika. Pán Bielik bol v rokoch 2009 a 2010 majstrom Slovenska v zrýchlenom šachu. Tento rok malo po prvýkrát zastúpenie aj naše družstvo ŠK Nafta Gbely. Reprezentovali nás Tomáš Danada (5 b.), Marek Karas (4,5 b.) a Juraj Šošovička (5,5 b.). Ďalší dvaja hráči, ktorí hrali za naše družstvo, sú potenciálne posily nášho družstva v nasledujúcich rokoch, Mário Castiglione (5 b.) a Denis Nemšák (3 b.). Turnaj sa hral na 9. kôl a bol obsadený 35 družstvami. V silnej konkurencii nakoniec naši chlapci obsadili výborné 5. miesto, pričom 5-krát vyhrali, 1-krát remizovali a 3-krát prehrali. Verme, že naše družstvo bude aj v budúcom ročníku reprezentovať.

RNDr. Peter Brunovský

DPS na výlete v Adamove

Dňa 14. júna 2016 sme si už tradične urobili výlet do krásneho prostredia Adamovských jazier. Zvykom bolo zísť sa na rybárskej chate pri staršom jazere, v tomto roku nám však bolo umožnené spoznať aj okolie mladšieho jazera, a to prostredníctvom posedenia v priestoroch bufetu a požičovne vodných šlapadiel u pána Vismeka, ktorému touto cestou ďakujeme.

Pri Adamovských jazerách sme sa nezišli z dôvodu kúpania sa alebo rybárčenia, ale aby sme príjemne strávili čas v spoločnosti priateľov. Okrem obyvateľov Domu pokojnej staroby Gbely sa stretnutia zúčastnili aj obyvatelia z našich partnerských zariadení, a to z Domova Barborka Unín, zo zariadenia Nezábudka Kúty, z Domu seniorov Brodské a v neposlednom rade z Domova MUDr. Dallosa z Moravského Svätého Jána. V úvode sa nám v krátkom kultúrnom programe

predstavili obyvatelky nášho zariadenia s pásmom piesní a vtipov, nasledovali súťaže v petangu a hádzaní loptičiek, neskôr sme si pochutnali na grilovanom mäsku a kávičke s koláčom, nechýbalo ani zmrzlinové osvieženie. Posedenie sme si spestrili spevom a tancom. Na záver sme vyhlásili víťazov súťaží. Čas veľmi rýchlo ubehol, príjemne unavení a plní zážitkov sme sa vrátili domov, aby sme nabrali silu do ďalších dní.

Ing. Petra Krbicová

Čo nové v Spoločenstve don Bosco ?

V našom spoločenstve sa už tradične tešíme a pripravujeme na letný kresťanský tábor. Tento rok sa nám zaplnila kapacita rekordnou rýchlosťou. V priebehu necelých dvoch týždňov bol tábor úplne obsadený. Aj toto svedčí o tom, že deti sa už veľmi tešia a my tiež. V ostatnom čase sme sa boli zabaviť s deťmi v rámci programu na dvoch akciách. Jednou, už tradičnou, bolo Otvorenie plavebnej sezóny, kde sme mali pri rieke Morava nachystané pre deti rôzne súťaže a hry.

Prvýkrát sme sa tento rok zúčastnili

aj Dňa detí na našej základnej škole. Aj tu sme mali pripravené hry na rôznu tematiku. Môžeme povedať, že to bola veľmi krásna akcia a určite sa o rok zase radi zúčastníme a spolu s deťmi zabavíme.

V najbližšom čase sa môžete tešiť na „Letný kresťanský tábor“ a samozrejme bude aj nejaká hravá opekačka. Všetky informácie vždy nájdete na našej webovej stránke www.donboscogbely.sk alebo na našom Facebook profile.

Spoločenstvo don Bosco Gbely

Mesačník Gbelan-mestské noviny zo života mesta. Vydáva Správa mestského majetku Gbely, spol. s r.o., Naftárska 2104/2, Gbely, IČO 36268399, e-mail: kultura@gbely.sk č.tel/fax.: 034/6621764. EV 3113/09. ISSN 1338-9947. Zodpovedný redaktor: Mgr. Slavomír Brutovský. Redakcia nezodpovedá za štylistické a pravopisné chyby autorov článkov. Jazyková úprava: neprešlo jazykovou úpravou. Redakčná rada si vyhradzuje právo články redakčne upraviť, krátiť a neuverejniť. Názor redakcie sa nemusí zhodovať s názorom autora článku. Vydavateľ nezodpovedá za obsah a informácie obsiahnuté v platenej reklame a inzercii. Anonymné príspevky neuverejňujeme, zaslané príspevky nevraciamy. Adresa redakcie: Správa mestského majetku Gbely, spol. s r.o., Naftárska 2104/2, 90845, Gbely, Náklad 1800 ks, grafická úprava: Mgr. Slavomír Brutovský, tlač: Tlačiareň a knižniarstvo Durlák. Uzávierka príspevkov je vždy 15.-ty deň v mesiaci. Foto predškolákov prevzané z vitríny obchodu.

NAJKRAJŠIA FOTOGRAFIA GBELOV A OKOLIA

Tento mesiac opäť uverejňujeme niektoré zo zaslaných fotografií. Tentokrát sme sa zamerali na fotografie zvierat a prírody. Na konci roka odmeníme troch vyžrebovaných, ktorí nám počas roka 2016 fotografie posielali.

Podmienky spútáže:

Ak nám pošlete fotografiu do redakcie, redakčná rada vyberie snímky, ktoré postupujú do žrebovania o vecnú cenu. Fotografie posielajte na kultura@gbely.sk vo formáte JPG v čo najväčšom rozlíšení.

Alexander Kollár

Renáta Rosiyačová

Felícia Masárová

Stanislav Hnát

Dana Konečná

Jozef Uhriniec

autor: P.S.	osobné zámeno	ruský súhlas	ženské meno	rýchlo pečený rezeň	chem. zn. argónu	Pomôcky: ENKOMI, LAVISH, LERAK	cudnosť (zast.)	archeol. lokalita na Cypre	predložka	EČV Trnava	olej (angl.)	madrijský futbalový klub		šati	3. časť tajničky	hmla (čes.)
mesto na Ukrajine						časť celku							jednotka elektrického odporu			
2. časť tajničky						Európsky parlament							549. rímsky			
													cesta (lat.)			
	kyslá pochutina	chem. zn. telúru			hokejové nádanie				leje pod niečo	štedrý (angl.)						
		metropola Peru			nevychytaj ryby					pracuje s pluhom						
mesto v USA						dopočutia (hov.)					vznáša sa vo vzduchu					
						pozýva					nervové vlákno					
spoločenstvo veriacich							jutro (angl.)					platidlo v Macau				nozdra (expr.)
							predložka					staroslovan. bohyňa jari				
stará mama (nem.)				4. časť tajničky									architektúra (skr.)			
				lietajúci hmyz									obor, velikán			
tam			umývalo					zložiť (maď.)						chem. zn. irídia		
			hmla (angl.)					vzácné čierne drevo						rieka v Španielsku		
	otec (zast.)	nahá					vajce (nem.)			muži, ktorým zomrela žena						
		sila					poobmývaj			obruba						
rieka v Taliansku						pooberaj					mesto v Španielsku					
						a dátum (skr.)					predložka					
1. časť tajničky												rýpaním odstráň				
zušľachtené železo					generátor jednosmer. prúdu							dielo sochára				

EURÓPSKA ODYSEA

Po dohovore autora a redakcie uverejňujeme osobné zážitky hudobníka - pána Jána Knotka - z doby minulej, kedy bolo problematické dostať sa na tzv. západ. Autor pôsobil

v bratislavskej skupine Pavla Mitošinku „Blue river stars.“ Táto poviedka je jedna z mnohých, ktoré zachytávajú okrem iného aj konkrétny život muzikanta v cudzine.

Po štvrtroku, strávenom vo Švajčiarsku a Nemecku, sme mali tri týždne voľna, veľmi potrebného na psychickú regeneráciu. 23.decembra pred Vianocami, nás čakalo ďalšie štrnásť dňové angažmán v rakúskom Innsbruck-IGLS-e, priamo v olympijskej dedine. Scenár navlas podobný tomu spred troch mesiacov. Mali sme „spicha“ pred Národným divadlom, kde nám kapelník rozdal pasy, doložky, víza a s pozdravom: „Ahoj- dnes večer v Iglse,“ sa odporúčal. S veľkou nedôverou som sledoval, ako 2/3 súboru nasadá do napratanej Š-1203. „Tak taká blbosť môže napadnúť len Petra,“ pomyslel som si. S dvanásťstotrojku do silne zasnežených Álp sa môže vybrať len šialenec. Spofahlivého Forda pripraveného na zimu predá a kúpi si rebrňák. Lenže, čo čert nechcel, problémy som začal mať kupodivu ja s mojím Fiatom 128C. Cestou z domu do Bratislavy začalo niečo podozrivo poklepávať v pravej prednej časti auta. Ešte než sme sa rozišli, kapelník zavolať z telefónnej budky svojmu priateľovi do jedného autoservisu. Ten do dvadsiatich minút prišiel pred „národňák,“ aby zistil, eventúálne odstránil závalu. Po diagnóze zvrátil čelo, čo neveštilo nič dobré. Tykajúc mi, blávkou hantýrkou diagnostikoval závalu: „Maťko maš ōdfajčený hómokineťák! Vidím, že na mňa čúmiš, jako by sem ti zéžral večeru. Tak teda preložené do slovenčiny: máš vybitý kľb na poloose. Aby som to dokončil celé! Ak to chceš opraviť, musíš tú „kárú“ odsmyčiť k nám do servisu a to minimálne na týždeň, lebo nemám ľudí, a pripraviť si 5000.- Ká čé es! Kapíto?“ Oblial ma studený pot. „Ja ti veľmi dobre rozumiem kapíto, akurát sa dívím, že je to tak odrazu. Vo väčšine prípadov to odchádza postupne!“ Razom mi hlavou preblesklo, ako sa dostaneme s Mórvaikom do večera do Innsbrucku? A len teoreticky: keby som to tu nechal, kde splašiť narýchlo päť tisíc? Na tú dobu dvojmesačný robotnícky plat? Toľko som pri sebe nemal. Veľa otázok naraz a všetky neriešiteľné.

L'ahol som si pod FIAT zase ja, aby som sa presvedčil, do akej miery mal mechanik pravdu. Autám rozumiem dobre. Potreboval som zistiť závažnosť poruchy a triezvym pohľadom prebrať všetky alternatívy. Kľb bol očividne poškodený. Malo to vôľu snáď 10 mm, čo je pri prednom náhone dosť veľká závala. Bolo to spôsobené tým, že manžeta v ktorej je „homokineťák“ obalený, bola na viacerých miestach roztrhnutá. Tým pádom mazivo, ktoré bolo potrebné pre bezporuchový chod vytieklo a namiesto neho sa tam dostával prach a nečistota. Tie pôsobili ako brúsna pasta, takže časom muselo zákonite dôjsť k poškodeniu. Ľudovo povedané bolo to čiastočne „vylágrované.“ Pri mojej životnej smole sa to muselo stať práve v najnevhodnejšiu chvíľu. Rozhodol som sa jednať. Pokiaľ pôjdem opatrne – bez prudkého záberu a s jemným pohybom volantu, mohlo by to teoreticky vydržať. Je to síce dosť kilometrov, ale stačilo by, keby sa to dogúľalo aspoň tam. Na tvare miesta to dáme opraviť a naspäť by bolo všetko v poriadku. I servisy majú kvalitnejšie. Nalial som na to ešte z fľaše oleja, obalil igelitovým sáčkom, omotal izolačkou, poďakoval sa „Maťovi“ zo servisu a vydali sme sa s Jožom na dobrodružnú jazdu.

Kľudným tempom, bez nejakých problémov, sme prišli až k Salzburgu. Odbočili na – Raststätte – (diaľničné odpočívadlo, reštaurácia, benzinka) natakovali, dali si po kávičke a pokračovali ďalej. Či som prudšie stočil volant, alebo nabehol

na rigol neviem, ale v každom prípade sa to zlomilo definitívne. Stalo sa to asi 50 metrov za odpočívadlom. Prvý raz v živote som pocítil na vlastnej koži, čo je to bezmocnosť. Predstavte si decembrový večer, auto rozsypané kdesi 400 km od domova, na teplomere – 28°C, do cieľovej stanice 100 km bez haliera, (lebo posledné šilinky som dal za benzín) a na dôvažok: nemecky nevedel žiaden z nás. Jožo ani ceknúť a ja len pár slov, ktoré by nestačili ani na informáciu, kde majú toalety. Horšie sa už nedá ani vymyslieť. Auto som odstavil na krajnicu a vybral sa k núdzovému telefónu, ktorý som zbadal opodiaľ. Zmrznutými prstami som našmátral vreckový slovník. Nepomohol mi. Po zdvihnutí slúchadla, sa mi ozval mužský hlas zo záchrannej služby v takej tyrolskej hatlanine, že by mu nerozumel ani profesor nemčiny na viedenskej univerzite. Z jeho hlasu som vydedukoval, že sa ma asi pýta čo sa mi stalo, či som mal haváriu, koľko je zranených atď. Zmrznutý na kost som sa snažil zo seba čosi vylúdiť. No nič viacej zo mňa nevyšlo, ako: „a-a-a-auto ka-ka-kaput!“ Viackrát som to zopakoval. Zrejme to vyzeralo ako urgencia, lebo ani som sa nenazdal a pristavila sa pri mne odťahovka. Chlap, čo ju obsluhoval, nacúval k FIATU, zahákol lano a za pár minút sme si to upaľovali smer Salzburg.

Celé mesto zabalené do polmetrovej snehovej periny, takže bolo ťažké orientovať sa, akým smerom nás to vôbec vie. Po polhodine zastavil u nejakého servisu. Rutinne stiahol moje auto z odťahovky a vypisoval faktúru. Po dvojito podčiarknutí súčtu mi predložil matematické vyhodnotenie svojej práce. Zamlžili sa mi oči, ale nebolo to z – 28°C teploty. Pri cifre 1200 šilingov, by sa prevrátili „baterky“ aj Rakušákovi. S prosebným výrazom mučeníka, ako keď som musel sť a by dečko po spovedi svoje hriechy odmodliť pri troch oltároch, som začal prednášať svoj monológ. „Já - čechoslovák muziker. Musím dnes – ábent - Innsbruck, lebo gance kapela - bude bez nás - v prdeli. Nemám ani groš. A toť Jožo do riti, nemá tiež ani floka!“ Svoj nemecký slovník, výtvor „som dokresľoval mávaním rúk na všetky svetové strany. Šofér ostal ako obarený, lebo na také dačo nebol zvyknutý. Ja som mal zase hlavybôl z toho, ako sa zachová. Kľudne mohol zavolať políciu – mal na to právo, ale neurobil tak. Zašiel do servisu a priviedol nejakého chlápka. „Tak co pak fy mít sa problema?“ Začal na nás lámanou češtinou. „Ja byt pan Jirků, majitel servis. Tuhle ta pan, s kterym ja se poznat, tak ona mlúfit, že fy nemít peníz na za - cálen jeho phráca a jenom kecat o nějakym – a to ja citofat jeho: do riti a nemět ani flock (vločka, chumáč). Je z toho na fětva, a nicht verstehen proč fy mluvit o fločkach, když snih né padat? Pořad jenom odpoutavate pösornost – mein Gott - a fykroucite se z toho, aby fy né muset cálen á.á.á. jak se to řekne – saplatit. Téét'kom fy mi pófědet, co s tím mínit dělat?“

Nikto si nevie predstaviť, ako som sa potešil, i v tak prekrenej situácii, keď som počul slová, ktorým konečne rozumiem. „Pane Jirků! Som rád, že nás osud zavial priamo k vám, ale pochopte nás. Mali sme technickú nehodu a ideme si peniaze zarobiť, nie ich sem priviesť. Za všetky šilinky čo sme mali sa kúpil benzín. Prosím vás, vybavte to s tým pánom, nech nám počká dva týždne a peniaze privezieme.“

„Od vás ale potrebujeme opraviť naše auto, aby sme sa mohli do práce vôbec dostať!“

„Já nemít důvěra ani flastni žena, ne to ještě čeeska múúsik!

Když já ji věřit, satim se mi vona ku...vit s nějaký póšťak fod vedle. Přivést péniz - deutsche Mark nebo österreich Schilling, pak wágen byt jako nóva – a basta. Ja byt ještě tak seriós, šé si musíte faše kára nechat tady na parkplatz. S tím člověk fod toho abfliessen wagen (odtáhové auto), co tak fykuleny koukat, to já taky fyřidit. On jistě počkat dva woche. Auf wiedersehen.“

Prosby by boli zbytočné. Bol neoblomný. Nepomohlo by ani keby som si pred ním kľakol s pátrickami v rukách a prelúskal párkrát desatoro a pridol nejaký otčenáš. Vybrali sme teda z auta všetko, čo sa dalo a na trikrát preniesli do náprotivnej reštaurácie. Posadili sme sa do kúta a radili, ako ďalej. Majiteľ reštaurantu nás spovzdialu pozoroval. Po chvíli prišiel ku stolu spýtať sa, čo si objednáme. Objednal som si len pero a papier. Ostatné zatiaľ nič. Asi pol hodiny sme práčne po slovíčkach stmefovali písomnú prosbu o pomoc. Stálo v nej:

„Sme dvaja československí hudobníci, ktorým sa pokazilo auto a potrebujeme sa súrne dostať do Innsbrucku na večerné účinkovanie. Peniaze na vlak ani taxík nemáme. Najprv ale, musíme zatelefonovať do toho hotela nášmu kapelníkovi, čo sa nám prihodilo. Prosíme ešte raz o pomoc. Ďakujeme!“

Papierik sme odovzdali reštaurátorovi. Po prečítaní len poznamenal: „Keine Problem, kommt, kommt.“ Priviedol nás k telefónu, vypýtal si adresu a na informáciách zisťoval číslo na zmienený hotel. Netrvalo to ani minútu a už mal odpoveď. Po dlhšom rozhovore s tamojším šéfom, s mrzutým výrazom tváre zložil telefón. „Kapelmeister noch nicht immer erscheinen!“ (Kapelník, ani kapela sa ešte nedostavili.)

Bolo to akési divné. „Veď mali fóra dobré dve hodiny. Ručičky neúprosne ukrajujú z dvadsiatej prvej a oni tam ešte niesú? Jozef, že sa im niečo stalo? Čo teraz? Nezostáva nám nič iné ako čakať! Budeme sa pokúšať každú polhodinu volať! Ale horšie bude, ak neprídu už z akýchkoľvek príčin vôbec. Ako sa tam dostaneme? Respektíve, kde prespíme? Veľa otáznikov naraz.“

Na tretí pokus sa nám podarilo konečne nadviazať kontakt s kapelníkom, ktorý medzitým konečne dorazil. „Paľo, dúfam že ste všetci zdraví a celí!“ „Chvála Bohu sme!“ „Čo sa vám prihodilo prediskutujeme až na tvare miesta. Ale je desať hodín večer, my sme ostali „visieť“ v Salzburgu s posraným autom a bez haliera. Čakáme v jednom reštaurante. Vedľa mňa stojí jej majiteľ, ktorý nás prichýlil. Vysvetli mu, prosím ťa ešte raz, čo sa nám stalo a keby mohol, nech nám dajako pomôže. Dnes sa zrejme už hrať nebude, ale nech sa aspoň do rána dostaneme do Innsbrucku!“ Paľo mu perfektnou nemčinou tlmočil moju prosbu. Pochopil a so zaužívanou frázou „Keine Problem“ sa odobral ku kase. Otvoril ju a neviazaným gestom vztyčením palca, mi narátal 600! schillingov.

Neveril som vlastným očiam. Pred pár hodinami na jednej strane absolútny studený nezáujem, na druhej takáto nezištná pomoc. Všetci ľudia nie sú rovnakí – ani v Rakúsku. Na dôvažok nám ešte privolať taxík, ktorý nás odviezol na stanicu. Keď sme sa lúčili, mal som v očiach slzy. „Za dva woche my prideme zurück. I s peniazmi. Dankeschön!“ Reštaurátor sa len pousmial, mávol rukou na pozdrav a dodal. „Keine Problem. Viel Glück!“ (Veľa šťastia).

Nad ránom vlak dorazil konečne do Innsbrucku. Veci sa ešte raz (dúfajúc, že už naposledy) preložili do taxíka, ktorý nás zaviezol do hotela v Iglse. Než sme sa odobrali na lože, vypočuli sme si dramatický príbeh našich kolegov, cestujúcich v mikrobuse Š-1203. Hromčenie všetkých štyroch na toto tzv. auto, nebralo konca, takže ani reklama naň nie je pozitívna.

Výkladu sa ujal kapelník. „Čože vy dvaja! Mali ste „len“ zalomený kĺb, i keď je to nanajvýš nepríjemné. My, nasadnúc pred divadlom v Blave do Peťovho samochodu sme mali mindráky len

čo to naštartoval. Prvý raz z toho, ako sa to všetko nepríjemne chvelo a druhý, z príšerného hluku prenášajúceho sa pri jazde celým autom od diferáka (rozvodovky).

Ani kúrenie nebolo bohvie čo! Ako sme prichádzali do oblasti s väčšou nadmorskou výškou, tak sa i teplota predierala k nižším mínusovým hodnotám. Kúrenie prestalo fungovať, lebo zamrzli pryžové hadice. Ten blbec tam nechal vodu s tým, že ju na konečnej vypustí. Vyčítavý pohľad smeroval k Peťovi. Pretože voda v systéme necirkulovala, každých pár kilometrov to z chladiča vykypelo. Museli sme zísť z diaľnice a motáli sa po druhotriednych lokálkach. Kde by sme na nej zháňali také množstvo vody? Všetky okná mráz vykreslil do neprehľadnej pancierovej beloby. Kto mal v plúcach ešte trocha teploty, dýchal na maličký prieszor pred Peťove oči. Stuhnutými prstami sme z kufrov vybaľovali kšeftové hadry a navliekali si jedny na druhé. Už to nebola top kapela Blue River Stars aus Českoslovákia, ale akási tlupa pomätencov pobiehajúca po krajnici cesty.“

„To ale nie je zďaleka všetko! Ten náš šofér - „umelec“ Peťo videl sotva na päť metrov, ale nohu z plynu neuvoľnil. Na zľadovatenom železničnom prejazde sme dostali samozrejme šmyk a odstredivou silou nás to šmarilo smerom, ktorý sme si želali najmenej. Ako inak – „pre istotu“ sa to zapichlo zrovna do koľajníc. Prudkým nárazom sa nejako porušilo elektrické vedenie pri motore a začalo to nebezpečne iskriť. Teplotou sa izolácia porušila a káble sa spiekli dohromady. Vzápätí sa vyvalil hustý čierny dym, ako keď horí rafinérka. Peťo neváhal, otvoril veko motora a holými rukami káble vytrhol. V takej situácii už človek jedná pudovo. Čo čert nechcel, v ten moment sa ozval jeden šokujúci zvuk. Zvuk zvoncov semafora bim - bim, na ktorý do konca života bim-bim nezabudnem a ešte bude mátať vo sne i moje vnúťatá, čo im to len spomeniem. Z diaľky prichádzal práve nákladný vlak. Prvé dve sekundy sa zmeravením nikto nepohol. No čo nastalo potom, radšej nespomínať. V tretej sekunde ako na povel, štvorica na smrť vyplašených šašov v muzikantských kostýmoch vystrelila z auta a nadľudskou - silou vôle, mikrobús z koľajníc takmer vyniesla do bezpečia. Všetci sme boli tak šokovaní, že každému prestávalo biť srdce. Čo môžem povedať za seba ja, mal som ho až pri mandliach. No a čo sa týka vás ostatných, všetkých ubezpečujem, že Jožo nie je so zdedeným prívlastkom bazilejského posranca sám.

Budeme musieť hrať asi v pyžamách. Hneď zajtra je treba navštíviť dajaký butik a nanovo sa oháknuť. Muzikantské handry sú smradľavé a k ničomu. Len či nám dajú v hoteli nejakú finančnú zálohu?!“ „Keby nám dali neviem čo, zajtra je predsa štedrý deň a to sú obchody pozatvárané!“ podotkol Miro.

„Tak budeme hrať v tom, kto si čo v kufroch nájde. Čo sa dá robiť?“ „Ale aby som to dokončil. S autom sa už ísť nedalo, tak sme zastavili jeden nákladiak, ktorý nás odtiahol na blízke parkovisko. Lenže to sa nachádzalo pod obrovskou skalou, z ktorej hrozivo viseli niekoľkokotonové jazyky snehu. Ako zábezpeka tam síce boli železné traverzy, ktorých je na nebezpečných miestach po Rakúsku a Švajčiarsku veľa, ale zrejme nestačili na také kvantá bielej masy, lebo len čo sme odopli lano od nákladiaka a zaliezli do nášho mikrobusu, zvonku sa ozval veľký hukot padajúcej lavíny. Snáď nás zachránila len Božia prozreteľnosť, že sme sa akurát nachádzali v relatívnom bezpečí priestoru auta. Odniesla to strecha, ktorá sa náporom deformovala. Ďalšia, veľmi dôležitá skutočnosť bola, že v takom klaustrofóbnom prostredí nenastala panika. A toho si cením najviacej. Cez otvorené okná sme sa prehrabávali opäť na tento svet. S určitosťou môžem povedať, že dátum 23.december budeme po celý zvyšok života oslavovať, ako druhý deň nášho narodenia. No a potom to malo v podstate rýchly spád. Trasúcimi sa rukami a plnými gaťami, sme zastavovali okoloidúce autá. Veľa dôvery sme v tých prapodivných šatách nevzbudzovali, ale predsa. Majiteľa jedného z nich, čo zastavil ako prvý, sme požiadali o privolanie záchrannej horskej služby. Tí prišli o malú chvíľu s pásovým ratrkom, lopatami sa prekopali k ťaž-

nému háku na našom aute a odťahli nás sem.

Vyhorenému, dobitému šrotu, čo bol voľakedy mikrobús, sa ušla neľahotivá prezývka – zmrznutý skunk. Svoju by si zaslúžil aj jeho majiteľ. Takže chlapci! Uznáte, že ten váš proti tomuto banálny problém s homokinetákom, je ako detská rozprávka!“ So všetkou vážnosťou sme to uznali.

Nastal deň Božieho hodu. Deň mieru, lásky a tolerancie, takže sa nepatriro hromžiť na prežité trauma z nezdarenej cesty. Pozornosť sa sústredila hlavne na večerné účinkovanie. Ako tak sme sa trocha prespali a začas sa bolo treba zberať do haly, kde mala prebiehať produkcia. Schádzajúc dole schodmi sa nedalo nevšimnúť si plagát, ktorý bil do očí a ktorému by porozumel i menej chápaný znalec nemeckého jazyka, ako sme boli my dvaja s Jožom. *„Heute Abend sich stattfinden große Rock&Roll tanzen show aus München. Begleiten, top band - Blue River Stars - aus Bratislava!“* (Dnes večer sa koná veľká tanečná Rock'n Rollová šou z Mníchova. Doprevádza špičková skupina Blue River Star z Bratislavy).

„Keď som nedostal mŕtvicu doposiaľ, tak teraz ju dostanem určite!“ Kapelník v momente zosinavel a krátkymi vdychmi nasával vzduch. *„Nikto mi nič nepovedal - a v repertoári máme sotva tri rock'n roll. Idem to zistiť.“*

Po chvíli sa vrátil s tým, že vedenie hotela akosi pozabudlo dať mu vopred vedieť, čo sa vlastne chystá a že budeme doprevádzať nielen mníchovských tanečníkov, ale aj iných svetových showmenov, pretože sa koná výročný galavečer na počesť vyhlásenia víťazov majstrovstiev Európy v zjazdoch na sánkach na bobovej dráhe. Prídu hostia z najvyšších kruhov-rozhlas i televízia. Pravdepodobne sem zavíta i rakúsky kanclér. Ešte som tak sucho v krku v živote nemal. Neviem, čo zažívali moji kolegovia, ale tvárili sa podobne, ako ja. Vraj keď je zle a riadne horí u zadku, človek si v duchu premietne za sekundu celý svoj doterajší život. Niekedy sa stáva, že začne premýšľať, pokiaľ je na to čas, v materinskom jazyku. I ja som razom zabudol na slovenčinu a v duchu som dedukoval: *„Ná chuapče, kerý Kristus ťa sem donéše. Co nesedzíš něgde doma v teple pri maminčinej prdeli a strkáš chráp, de ho neni treba. Aj taci-nek ríkali: neechodz nigde!!! Všady je to na hovno. Prešeu sem ceuý svět - vím, o čem ríkám. Že já sem ho, hovado sprosté, neposuecheu. Že já sem račik nedostau kapavku lebo nějakú choleru ! Aáá...už je to tu ! V levém uchu mi brinká umíráček. Ked toto prežiju, dám v aščíne na omšu! Nóó – počkat, počkat!“ Ale zase si hovorím: „až takí zlí nie sme a maximálne nás môžu poslať domov – tak čo ?“*

V rýchlosti sme pozapájali zvukovú aparatúru a začali hrať. Medzi noblesne nahodenými celebritami, vo frakoch a róbach, sme museli na pódiu vyzerat' v tých teplákoch a pyžamách ako futráši z veľkovýkrmne. Ku konečnému efektu nám chýbali už len gumáky a rádionka. Cením si toho, ako sa v tej chvíli pohotovo vynášiel kapelník. Vyhlásil do mikrofónu, že nepovinnou súčasťou programu tohoto večera je aj promenáda v maskách a my že sme sa už preventívne našim oblečením prispôsobili.

Nikto od tej chvíle ani nezapochyboval o pravdivosti tejto správy a všetci sa neviazane bavili ďalej. Umelci sa postupne striedali vo svojich programoch. Niektorých sme doprevádzali známymi evergreenami, iní mali hudbu k svojej produkcii nahranú na páskach. Program prebiehal ku podivu podozrivo hladko. Medzičasom prišiel za kapelníkom pikolo a pošepal mu, že keď budeme mať prestávku, trumpetista má prísť do foyer (foajé) čaká naňho návšteva. Keď nám to medzi hrou povedal, zvedavosťou sme zabúdali, že sme na javisku a nemohli sa dočkať prestávky, hoci sa nás to netýkalo.

Jožo sa len potmehúdsy usmieval. Pravdepodobne vedel, o koho ide, lebo jej napísal, kedy a kde budeme hrať. Akurát nečakal, že zareaguje tak spontánne a i cez tak veľké sviatky, ako nesporne Vianoce sú, absolvuje tak dlhú cestu za ním. „Už

to vyklop, kto to je ? Keď sa tak usmievaš, vieš to na isto!“ spovedala ho Helena. *„Pamätáte sa na tá žena z Baziléja, s ktorým ja dobrovoľno – povinnno musel ideš?“* „Ty brďo, tak to je už skoro láska - keď sa takto obetovala !“ Cez prestávku ju priviedol, predstavil a usadil za stôl určený pre kapelu. Po desiatich minútach musel ísť znova hrať, no iskrenie v podobu zamilovaných pohľadov medzi nimi neustále preskakovalo. Nastal zlatý kliniec večera. V žiari reflektorov sa na parket vrútila tridsaťčlenná skupina veľmi sporo odetých mladých ľudí. Elvisovým rock'n rollom *„Hard Headed Woman“*, „sme odštartovali šialený tanečný maratón. Striedali sa partneri, predvádzali sa neuveriteľné artistické kúsky. Hala burácala, šampanské sa pilo zo zlatého, meter a pol vysokého európskeho pohára, stále dopĺňaného perlivým mocom, kolujúceho z rúk do rúk. Ale neuveriteľné sa stalo skutočným. Po asi polhodine živelného bujaria nastal nečakaný zlom a v rozmedzí pár sekúnd zavládlo nenormálne hrobové ticho. Nebolo jediného pohľadu zo 650 prítomných, ktorý by nesmeroval ku vchodovým dverám. V nich stáli ledabolo odeté do nočných pyžám, v ľahkých papučkách len tak naboso, dve - malé- deti! Zákonite museli byť z vedľajšieho hotela, pretože v tomto sa detská klientela nenachádzala. *„Chalani to znamená, že...!“* „No to snáď nie !“ Konštatoval kapelník Paľo. *„Pane Bože, veď je to vzdialené dobrých sto dvadsať metrov, snehu po pás a „pre istotu“, „vonku je aspoň – 28°C.“* Plačlivými, sotva počuteľnými hláskami, cvakajúc zúbkami, deti stále opakovali: *„W-w-wo ist unsere m-m-muti?“* (Kde je naša maminka ?).

Prvá skolabovala prisediaca pri našom stole, Jožova priateľka Hilda. V zmätku ktorý nastal, čašníci nevedeli, koho majú ratovať prvého. Či do modra vyziabnuté ustrašené deti, s desať centimetrovými sopľovými cencúľmi pod nosom, alebo polomŕtvu ženu, po miernom infarkte ležiacu na parkete s vyplazeným jazykom,... ich matku! Po precítení v teple kuchyne sa priznala, že ich musela zobrať so sebou, lebo nenašla v Bazileji vhodnú opatrovníčku, ktorá by bola ochotná cez Vianoce sa o ne postarať. Nechala ich samotné vo vedľajšom hoteli, kde bola ubytovaná a sľúbila im, že sa o chvíľu vráti. Nestalo sa. Tento trapas zlízla celá kapela, lebo v konečnom dôsledku jeden z jej členov bol tomu mierne povedané – na vine, i keď za to chudák, takpovediac nemohol. Prišla za ním dobrovoľne, z vlastnej vôle. Prv, než sme stihli dokončiť nočný program, milá Hilda naložila svoje deti do taxíka a bez rozlúčky upaľovala z Innsbrucku, ako sa najrýchlejšie dalo. Neuniesla pravdepodobne tiahu výčitiek, ktoré sa na ňu zosypali. Ako sa Jóži neskôr priznal, od tej chvíle medzi nimi skončil akýkoľvek kontakt i korešpondencia. Kapela síce mala odvtedy vrúbok u hotelovej vrchnej gardy, no turnus sme dohrali v poriadku a so čťou. Po dvoch týždňoch som mal teda konečne peniaze, na zaplatenie opravy môjho auta. Ako sme s Jožom prišli, tak sme sa i vracali. Vlakom. Tento dopravný prostriedok museli nechtiac použiť i naši kolegovia – cestovatelia z „Titaniku“ značky Š-1203. Na stanici v Salzburgu sme našu batožinu i s Paľovou reprobekou vyložili, objednali taxík a s eufóriou si to nasmerovali do centra. Lenže... ani jeden z nás si nenapísal a ani nezapamätal adresu a miesto, kde sme FIAT nechali.

V slovníku som vyhľadal dve slová, ako by som očakával, že sú čarovné a ich vyslovením sa splnia naše priania. Asi ma inšpirovala Maruška z rozprávky „Soľ nad zlato“, keď privoňajúc si všudbyľkum, sa hneď ocitla na želanom mieste. *„Große parkplatz!“* (Veľké parkovisko)! Razantne, suverénnym gestom prehadzujúc si šálu z jednej strany na druhú, ako ostrieľaný skúsený západák, keď k dokonalosti mi chýbala už len cigára v hube a vychádzková palička, som vydal rozkaz taxikárovi. *„Bitte suchen, veľké parkovisko!“* Taxikár, i keď to určite nemá v náplni práce, reagoval dosť podráždene. *„Große parkplatz! Große parkplatz! Velké parkovisko! Odkiaľ vás vypustili!? Zo zoologickej záhrady, alebo psychiatrického ústavu? Viete si vy vôbec predstaviť, koľko je v tomto meste parkovísk?“*

Boli sme takticky ticho a nechali ho v jeho názoroch na naše inteligenčné quócienty. Zastavil, rozprestrel mapu mesta a spolu sme hľadali predpokladanú oblasť, kde by sa teoreticky mohlo auto nachádzať. Do úvahy prichádzali štyri parkoviská vo východnej časti mesta, kde prechádzala diaľnica Linz - Innsbruck. Lenže ten chlap s tou odťahovkou s nami išiel podozrivo dlho, takže pravidlo pravdepodobnosti mohlo byť zavádzajúce. Potom som si spomenul, že by sme mohli hľadať podľa autoservisov. Taxikár kývol na súhlas a čo chvíľu sme už boli u prvého. S požičanou metličkou v jednej a škrabkou v druhej ruke, som sa zamiešal do kšeftu miestnym zametačom a svojou neskonalo túžbou nájsť môjho FIAT – ika som poodmetal na štyroch parkoviskách asi 300! áut. Na nikoho som nehromžil, za všetko som si mohol sám.

Konečne - a ako inak, až na poslednom, sa spod polmetrovej snehovej prikrývky na mňa „usmial môj oranžový tátoš.“ Kde sa vzal – tu sa vzal, znenazdajky, jakoby fýrost spod féliká sneh, majiteľ servis pan Jirků. Už cítil peniaze, ako pes slaninu a začal sa líškať, že sliz by sa dal lopatou zhŕňať na veľkú kopu. „Dyť já téhda jenom malinkó šprymofát. Kdyby fy moc chtět, ja to keine problema udělat a fy mohl sas pokračovat nach Innsbruck. Ždyť být čěéši! Móset si pómaháát!“ Jožo bol trocha miernejšej povahy. Nesúhlasil s mojím rozhodnutím prejavíť svoj protest po našom, po záhorácky a tvrdú päť letiacu vzduchom, smerujúcu k zmrznutej brade pana Jirků, zachytil. Dobré i tak, lebo by sme to polícii ťažko vysvetľovali. Už sme v tých srač... a maléroch plávali dosť.

Zaťal som tie nové „zuby“ a nechal sa Jožom prehovoriť k oprave auta v Jirků servise. Oprava trvala asi hodinu a ten supí skrčenec za to zapýtal š00 Šilinkov. Ďalších 1200 som mu nechal pre chlapíka z odťahovky. 300- vky stál taxík a 600 som vrátil reštaurátérovi. Za dva týždne som zarobil na tú dobu 2200 šilinkov a po odrátaní všetkých nákladov za auto, som išiel domov k rodine bez haliera a „pre istotu“ ešte s mínus 400 – vkami dlhu, ktoré som si musel požiť od Joža. Ani šľak by to lepšie netrafil!

A čo ešte cesta domov? „Vezmeme to skratkóv az anyád. Ušetříme niěčo na tóm - onóm... bensíne, či ako volat!“ Odvážne navrhol Jožo. „A ty poznáš nejakú skratku? Ved’ si tu v živote nebol!“ „Keď bol volno a nie bol do čoho pichať(!), joá pozert’ automapa a zakresliť taký trasa, čo bol najlepši. Joá si dať moapa na koleno a navigovať teba. Uvidíš az apád neki, jako nám to pónde. Jako tá oná...réely Monte Karla.“

Ja budem asi do smrti nepoučiteľný. Zase som sa dal raz prehovoriť. A to človeku, čo sa ledva dohovori slovensky, o mapách a kartografii len počul voľakedy na pionierskej besiedke v tretej ľudovej, a o nejakých cestných skratkách nemá ani páru. Stalo sa presne to, čo som predpovedal. Precitol som, keď sa predom mnou objavila tabuľa St. Martin. „Jožo, ved’ ide-me opačným smerom. To sme teda ušetřili! Že ja somár ťa vôbec počúvam. Hned’ tam nájdí cestu na Viedeň!“ Joáci - už já moám, môžeš spoľahnúť!“ Doprava, doľava a zase naopak, až sme sa ocitli na akejsi tret’otriednej okreske. „Kludne ideš ďál, tam už v mapa nakreslený dálnica!“ Neustále ma ubezpečoval Jožo. Cesta sa viac a viac zužovala a neskutočne prudko stúpala. Po asi dvoch kilometroch sa to čosi, zúžilo do malej stezky a cez predné okno som videl – čo videl!?

Nevidelnič, len oblaky. Pozrel som sa len tak letmo do bočného okna. Dovtedy nebolo času, lebo som sa sústredil na vyhýbanie sa kameňom a balvanom. Oblial ma studený pot, vlasy mi hrôzou zdúpneli a srdce prestalo na pár sekúnd biť. Podomnou neskutočná priepasť, ktorej nebolo vidieť dno! Odhadom asi 1000 metrová. Nado mnou už len mraky, sporadicky olizujúce moje auto. Z druhej strany skaly, čnejúce do závrtných výšok. I vegetácia v týchto výšinách končila, iba kde tu sa objavila zakrslá kosodrevina. Myslím, že som bol krátku chvíľu od strachu v bezvedomí.

Odzrazu, ako tieň fatamorgány, sa predom mnou zjavil veľký chlap v chlpatom baraňom kožuchu. Tak buď som ešte stále v bezvedomí, či už u Pána Boha, alebo sme stretli ako

prvý na svete Yetiho. Myslím si, že „YETI“ bol z toho stretnutia viac v šoku, ako my. Určite vo svojom živote nevidel v tejto 2400 – metrovej nadmorskej výške takého čudo s nálepkou FIAT na kapote, s akousi bedňou na streche a dvoch na smrť vystrašených pobudov. Údivom zabudol, kde vlastne to stádočko oviec, čo hopkali za ním, vedie. Či na porážku, lebo do nižšieho salaša. Kývaním hlavy v rytme nástenných pendloviek sa na mieste otočil a dopletený pokračoval v ceste späť.

Môj navigátor už vedel, že je zle a neodvážil sa ani ceknúť. Tá päšť, čo mi ju zľuftoval, keď mierila na servismana, by teraz právom patrila do ksichtu jemu. „Jožo, takého debila ako ty, treba hľadať hodne veľkou lampou. Teraz mi povedz, ty hňupe, ako sa z tohto prúseru dostaneme? Otočiť sa nedá! Cúvať takisto! Odtiaľto nás zachráni iba ak nákladná helikoptéra, alebo zázrak nemenší od Lourdes-kého!“ Zhasol som motor (hoci bolo – 18°C), vložil hlavu do dlani a tíško som plakal. V krátkom období už druhá situácia, kde som pocítil na vlastnej koži, čo je to absolútna bezmocnosť. O takýchto dobrodružných cestách, v knižných análoch zapísaných zlatým písmom, som len čítal. Ako decko som hlavným hrdinom, ako boli napr. cestovatelia Zikmund a Hanzelka, neskutočne závidel a so zatajeným dychom jedným vrzom prelúskal celú knihu. To vzrušenie, čo prežívali, ten adrenalin v krvi - keď prechádzali pohoria Pamíru, Kordilier a Himaláje. Nikdy ma ani vo sne nenapadlo, že aktérom takéhoto príbehu budem nechtiac niekedy i ja.

Môžem ale každého ubezpečiť, že som žiaden odvážny čin v tom nevidel. Je to krásne len v knihách. Skutočnosť je sakramentsky odlišná a väčšie riziko ani nepoznám. Iba ak sa nachádzate v mínovom poli, alebo v papuli žraloka. Bol som na pokraji duševných síl a moje slippy určite neboli zvnútra bile. Opäť som naštartoval a s jedovatým pohľadom, patriacim Jožovi, pokračoval slimačím tempom ďalej. Nič iné mi i tak neostávalo. Ved’ ten pastevec či horal predsa od niekiaľ musel výjsť a zase niekam smerovať?

Stezka sa ešte viac zužovala až bol z nej len chodníček tak pre dve ovečky vedľa seba. Nedaj Boh, keby sa niektoré koleso pošmyklo na kameni! Než by sme dopadli na dno, bolo by určite už zajtra a žiadnym nástrojom by nás z toho kameňa nezoškriabali. Nachádzali sme sa už nad mrakmi a nebyť volantu, čo mi pripomínal auto a smradu, čo sa tiahol spod sedadiel, cítil by som sa ako v lietadle. No ale letisko v nedohľadne.

V mysli som sa už oddával aktu hodiny posledného súdu. Aby toho nebolo málo, začalo sa nebezpečne blýskať. Pre túto oblasť pravdepodobne celkom bežná záležitosť. Hromy burácali tak ohlušujúco, že dodnes mám z toho migrénu a v spánku si občas nekontrolovateľne cvrknem. Za pár minút sme sa nachádzali presne v centre tohoto prírodného divadla. Zapisahal som sa, že pokiaľ z tohoto pekla vyviaznem živý, nikdy viac nechcem vidieť žiadne hory, ani Rakúsko a dám sa k čáčovskej cirkvi. Hromžil som na všetko, na čo som si spomenul. Hlavne na moje bubny, čo boli tomu všetkému na vine. Keby som nebol muzikantom, ale nejakým krmičom na družstve, sedel doma pri žene, nikdy by sa mi toto nemohlo stať!

Doprevádzaný hromami a bleskami som ani nezbadal, že sa horský chodník začal pozvoľna rozširovať. Päťotriedna cestička ma nesmelo privádzala späť do civilizácie a predom mnou sa objavila tabuľka s názvom dediny Annaberg. Prichytil som sa pri tom, ako nahlas odrapkávam rokmi zabudnutú motlitbu – Anjelíčku, môj strážníčku. K diaľnici to nebolo ďaleko. S búšiacim srdcom od vzrušenia, pri ktorom sa mi až nadvihoval sveter, som si to nasmeroval konečne na Viedeň. Počas niekoľkohodinovej cesty ani jeden z nás neprehovoril. Boli sme zadumaní do seba a v duchu rozoberali - pre a proti – varianty. Napríklad: keby sme urobili hento, nemuselo dôjsť k tamtomu a zase opačne. Varianty z predchádzajúceho dobrodružstva a vlastne celej dvojtyždňovej odyssey. Precitol som, až ma opäť do reality vrátila otázka slovenského colníka:

„Čo máš k precleniu, ty darmožráč... !!!“

PODUJATIA V GBELOCH

RAFTOVANIE PO MORAVE A NA JAZERÁCH

Požičovňa raftov je v prevádzke každý deň v týždni
od 9.00 do 19.00 hodiny. Raft či dopravu si môžete objednať
v požičovni na Adamovských jazerách na tel. číslo: 00421 917 88 77 47.
Nutná objednávka vopred.
Viac informácií aj na e-mailovej adrese kultura@gbely.sk

PRÍPRAVNÉ FUTBALOVÉ ZÁPASY

09.07.–TJ NAFTA GBELY „D“ – Spartak Myjava U-17	o 15.00 hodine
09.07.–TJ NAFTA GBELY „A“ – Spartak Myjava U-19	o 17.00 hodine
16.07.–TJ NAFTA GBELY „D“ – FC Veselí n.Moravou „D“	o 15.00 hodine
16.07.–TJ NAFTA GBELY „A“ – ŠK Lozorno	o 17.00 hodine
23.07.–TJ NAFTA GBELY „D“ – MFK Skalica U-17	o 15.00 hodine
23.07.–TJ NAFTA GBELY „A“ – MFK Skalica U-19	o 17.00 hodine
30.07.–TJ NAFTA GBELY „D“ – TJ Moravan Lednice „D“	o 15.00 hodine
30.07.–TJ NAFTA GBELY „A“ – TJ Moravan Lednice	o 17.00 hodine

2. JÚL GBELAN CUP

Telovýchovná jednota Nafta Gbely pozýva na
GBELAN CUP 2016 - Turnaj starších a mladších prípraviek,
ktorý sa bude konať v sobotu 2. júla 2016
od 9.00 hodiny na futbalovom štadióne v Gbeloch.
Vstupné zdarma.
Viac informácií na www.futbal-gbely.sk

2. JÚL ADAMOVSKÝ TÁBORÁK

Bufet Elvis Adamov pozýva na
TÁBORÁK,
ktorý sa uskutoční v sobotu 2. júla 2016 o 17.00 hodine v Adamove
O občerstvenie je postarané.
Viac informácií: 0905 / 599 009

4. JÚL DETSKÝ KÚTIK

Mesto Gbely a SMM Gbely pozýva všetky mamičky do detského kútika
v pondelok 4.7.2016 od 10.00 - 12.00 hodiny.
Detský kútik bude v termíne od 6. - 17. júla 2016
z technických príčin zatvorený.
Od 18.7.2016 bude v prevádzke v obvyklé dni a hodiny,
alebo po telefonickom dohovore na 034 / 6621 764 aj v iné dni.

16. JÚL ADAMOV CUP

Mesto Gbely a bufet Elvis Adamov pozývajú na
XII. ročník beachvolejbalového turnaja zmiešaných dvojíc
„ADAMOV CUP 2016,“
ktorý sa uskutoční v sobotu 16. júla 2016
v lokalite Adamovské jazerá
Viac informácií na 0905 / 599 009 alebo priamo v bufete Elvis v Adamove.

17. JÚL CYKLOVÝLET

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú priaznivcov cykloturistiky na
CYKLOVÝLET NA SÚTOK MORAVY A DYJE
v nedeľu 17. júla 2016. Štart je o 12.00 hodine pri Dome kultúry Gbely.
Zoberte si so sebou občerstvenie a vodu, event. české koruny.
V prípade nepriaznivého počasia bude náhradný termín 24.7.2016
Viac informácií: 0905 / 710 447

18.-22. JÚL PRÍMESTSKÝ TÁBOR

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú všetky deti od 6-11 rokov na
VÝTVARNO-ŠPORTOVÝ TÁBOR,
ktorý sa bude konať od 18. - 22.júla 2016
od 8.00 do 15.30 hodiny v Dome kultúry Gbely.
Prihlásiť sa je možné osobne na mestskom úrade u pani Kudolániovej
(prízemie, číslo dverí 12) len do 4.7.2016.

30. JÚL HISTORICKÉ VOZIDLÁ

Mesto Gbely, SMM Gbely a priatelia historických vozidiel pozývajú na
XI. STRETNUTIE HISTORICKÝCH VOZIDIEL
pod názvom **„Adamovské jazerá 2016,“**
ktoré sa uskutoční v sobotu 30. júla 2016 na Adamovských jazerách.
Štart vozidiel z Adamova bude o 10.00 hodine.
Viac informácií na 0907 / 052 580 alebo kultura@gbely.sk

ADAMOVSKE JAZERA 2016

Spanilá jazda Historických vozidiel do roku 1975

za spoluúčasti mesta GBELY a Mestského muzea a galerie Břeclav

Spanilá jazda **HISTORICKÝCH VOZIDIEL**

Smie: BRODSKÉ, BŘECLAV, GBELY, SMOLINSKÉ

ŠAŠTÍN STRÁŽE, KUKLOV, KÚTY

Rekreačná oblasť GBELY časť ADAMOV

30.7.2016

PROGRAM:

7.00 – 9.00 registrácia HV

10.00 ŠTART HV

cca 13.00 výstava vozidiel v Gbeloch

16.00 vyhlásenie výsledkov

Informácie: WWW.ADAMOVSKAJAZERA.WEBNODE.SK

Sponzor stretnutia

WWW.GBELY.SK

Mediálny sponzor

FUTBALOVÝ ŠTADIÓN
GBELY

VSTUPNÉ
2€

5.8.2016

OLDIES PÁRTY

DJ SHURO MARTINY

ZAČIATOK O 20.00 HODINE

PROFI SVETLÁ & ZVUK

VIAC INFORMÁCIÍ NA KULTURA@GBELY.SK -- MOŽNOSŤ PLATIŤ KULTÚRNymi POUKAZMI.